

รายงานผลงานวิจัย

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรื่อง การศึกษาเพื่อหาอัตราปุ๋ยเคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญและผลผลิตของใบหม่อน
และผลต่อการเลี้ยงไหมในดินชุดสันทราย

STUDIES ON THE EVALUATION OF CHEMICAL FERTILIZER RATES ON
GROWTH AND YIELD OF MULKERRY AND EFFECTS ON SILKWORM
REARING IN SUNSAI SOIL SERIES

ได้รับการจัดสรรงบประมาณวิจัย

ประจำปี 2540 - 2541

หัวหน้าโครงการ

นายชัยัน

สุวรรณ

ผู้ร่วมงาน

นายปวิภกาน

สุทธิกุลบุตร

งานเสร็จสิ้นสมบูรณ์
วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2541

1080/49

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

สารบัญตาราง	ก
บทคัดย่อ	ข
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
การตรวจเอกสาร	3
เวลาและสถานที่	10
อุปกรณ์และวิธีการ	10
ผลการทดลอง	16
วิจารณ์ผลการทดลอง	111
สรุปผลการทดลอง	116
เอกสารอ้างอิง	123

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงผลผลิตในหมู่บ้านแบบแปลงชำส่าหรับเลี้ยงไห้มวัยอ่อนในถูกผน	21
2. แสดงผลผลิตในหมู่บ้านแบบแปลงชำส่าหรับเลี้ยงไห้มวัยอ่อนในถูกหนา	22
3. แสดงผลผลิตในหมู่บ้านพันธุ์บุรีรัมย์ 51 สำหรับเลี้ยงไห้มวัยอ่อน และวัยแก่ในถูกผน	29, 103
4. แสดงผลผลิตในหมู่บ้านพันธุ์บุรีรัมย์ 51 สำหรับเลี้ยงไห้มวัยอ่อน และวัยแก่ในถูกหนา	30, 104
5. แสดงผลผลิตในหมู่บ้านพันธุ์บุรีรัมย์ 60 สำหรับเลี้ยงไห้มวัยอ่อน และวัยแก่ในถูกผน	107
6. แสดงผลผลิตในหมู่บ้านพันธุ์บุรีรัมย์ 60 สำหรับเลี้ยงไห้มวัยอ่อน และวัยแก่ในถูกหนา	108
7. แสดงผลการเลี้ยงไห้มที่วัยอ่อนเลี้ยงด้วยในหมู่บ้านที่ ไม่ได้ปูข肯มีสูตรต่าง ๆ และวัยแก่เลี้ยงด้วยในหมู่บ้านพันธุ์บุรีรัมย์ 51 ที่ไม่ได้ปูข肯มีเมืองกันหมัดในถูกผน	23
8. แสดงผลการเลี้ยงไห้มที่วัยอ่อนเลี้ยงด้วยในหมู่บ้านที่ ไม่ได้ปูข肯มีสูตรต่าง ๆ และวัยแก่เลี้ยงด้วยในหมู่บ้านพันธุ์บุรีรัมย์ 51 ที่ไม่ได้ปูข肯มีเมืองกันหมัดในถูกหนา	24
9. แสดงผลการเลี้ยงไห้มที่วัยอ่อนเลี้ยงด้วยในหมู่บ้านที่ ไม่ได้ปูข肯มีและวัย 4 และ วัย 5 ด้วยในหมู่บ้านที่ ไม่ได้ปูข肯มีสูตรต่าง ๆ ในถูกผน	31
10. แสดงผลการเลี้ยงไห้มที่วัยอ่อนเลี้ยงด้วยในหมู่บ้านที่ ไม่ได้ปูข肯มีและวัย 4 และ วัย 5 ด้วยในหมู่บ้านที่ ไม่ได้ปูข肯มีสูตรต่าง ๆ ในถูกหนา	32
11. แสดงผลการเลี้ยงไห้มด้วยในหมู่บ้านที่ ไม่ได้ปูข肯มีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปูข肯ตระที่ 1 ในถูกผน	58
12. แสดงผลการเลี้ยงไห้มด้วยในหมู่บ้านที่ ไม่ได้ปูข肯มีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปูข肯ตระที่ 2 ในถูกผน	59
13. แสดงผลการเลี้ยงไห้มด้วยในหมู่บ้านที่ ไม่ได้ปูข肯มีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปูข肯ตระที่ 3 ในถูกผน	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
14. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปุ๋ยสูตรที่ 4 ในฤดูฝน	61
15. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปุ๋ยสูตรที่ 5 ในฤดูฝน	62
16. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปุ๋ยสูตรที่ 1 ในฤดูหนาว	88
17. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปุ๋ยสูตรที่ 2 ในฤดูหนาว	89
18. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปุ๋ยสูตรที่ 3 ในฤดูหนาว	90
19. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปุ๋ยสูตรที่ 4 ในฤดูหนาว	91
20. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงด้วยปุ๋ยสูตรที่ 5 ในฤดูหนาว	92
21. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 51 ที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในฤดูฝน	105
22. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 51 ที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในฤดูหนาว	106
23. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 60 ที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในฤดูฝน	109
24. แสดงผลการเลืองใหม่ด้วยใบหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 60 ที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ ในฤดูหนาว	110

บทคัดย่อ

การศึกษาเพื่อประเมินหาค่าตราปูข์เคมีที่เหมาะสมต่อหมู่อนเลี้ยงไหหม และผลของการเลี้ยงไหหม Polyvoltine × Bivoltine ให้ศึกษาและทำการทดลอง ณ อาคารวิจัยหม่อนไหหม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระหว่างเดือนมิถุนายน 2540 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2541 ให้วางแผนการทดลองแบบ CRD มีสิ่งทดลอง ๕ ทรีพเมนต์ นิ ๓ ช่า โดยใช้ปูข์เคมีจำานาน ๕ สูตร ๐.๕-๓.๗๕-๓.๗๕, ๑๕-๗.๕-๗.๕, ๓๐-๑๕-๑๕, ๖๐-๓๐-๓๐ และ ๐-๐-๐ กก./ไร่ ซึ่งใช้กับหมู่อนแบบเปล่งร้าสำหรับเลี้ยงไหหมวัยอ่อนและหมู่อนพันธุ์ (บร.๕๑ และ บร.๖๐) ซึ่งใช้สำหรับเลี้ยงไหหมวัยแก่ ได้ทำการศึกษาสองด้านคือ ภูมิศาสตร์และทางชีววิทยา ซึ่งในวัยอ่อนเก็บข้อมูลที่น้ำหนักหม่อนวัยที่ ๓ และในวัยแก่เก็บข้อมูลที่น้ำหนักหมอนวัยที่ ๕ ผลปรากฏว่า

๐.๒๑

สูตรปูข์เคมีที่เหมาะสมกับการเลี้ยงไหหมวัยอ่อน ในฤดูฝนและฤดูหนาว ได้แก่ สูตร ๓๐-๑๕-๑๕ กก./ไร่ ซึ่งจะให้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และสูตรปูข์เคมีที่ให้น้ำหนักเฉลี่ยต่ำสุดในไหหมวัยอ่อน ในฤดูฝนและฤดูหนาว ได้แก่ หมู่อนที่ใส่ปูข์สูตร ๐-๐-๐ กก./ไร่

ส่วนหมู่อนนันธุ์บุรีรัมย์ ๕๑ สำหรับเลี้ยงไหหมวัยแก่ในฤดูฝนที่ใส่ปูข์เคมีสูตร ๖๐-๓๐-๓๐ กก./ไร่ ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด และค่าที่สุดได้แก่ไหหมที่เลี้ยงด้วยหมู่อนที่ใส่ปูข์เคมีสูตร ๐-๐-๐ กก./ไร่ ส่วนในฤดูหนาวสูตรปูข์เคมีที่เหมาะสมที่สุด ได้แก่ สูตร ๓๐-๑๕-๑๕ กก./ไร่

ในการศึกษาหาค่าตราปูข์เคมีที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไหหมด้วยปูข์เคมีสองรูปแบบ ในวัยอ่อนและวัยแก่พบว่า เมื่อเลี้ยงหม่อนไหหมวัยอ่อนลงไปหมู่อนที่ใส่ปูข์เคมีสูตร ๗.๕-๓.๗๕-๓.๗๕ กก./ไร่ และหม่อนไหหมวัยแก่เลี้ยงด้วยไหหมที่ใส่ปูข์เคมีสูตร ๖๐-๓๐-๓๐ กก./ไร่ จะให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด ในฤดูฝน ส่วนเมื่อเลี้ยงหม่อนไหหมวัยอ่อนด้วยไหหมที่ใส่ปูข์เคมีสูตร ๑๕-๗.๕-๗.๕ กก./ไร่ และหม่อนไหหมวัยแก่เลี้ยงด้วยไหหมที่ใส่ปูข์เคมีสูตร ๓๐-๑๕-๑๕ กก./ไร่ จะให้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในฤดูหนาว และจากการเลี้ยงไหหมวัยอ่อนและวัยแก่ด้วยสูตรปูข์เคมีที่ดีที่สุดในฤดูฝนคือ สูตร ๓๐-๑๕-๑๕ และ ๖๐-๓๐-๓๐ จะให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักรังสรรคสูงที่สุด และในฤดูหนาว สูตร ๓๐-๑๕-๑๕ และ ๓๐-๑๕-๑๕ จะให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักรังสรรคสูงที่สุด

สำหรับการศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปูข์เคมีที่เหมาะสม ค่าการเลี้ยงไหหม สำหรับการเลี้ยงไหหม สายพันธุ์นันธุ์ บร.๕๑ และบร.๖๐ พบว่าในฤดูฝน หม่อนไหหมวัยอ่อนและวัยแก่ที่เลี้ยงด้วยหมู่อนพันธุ์ บร.๕๑ ที่ใส่ปูข์เคมีสูตร ๗.๕-๓.๗๕-๓.๗๕ และ ๑๕-๗.๕-๗.๕ กก./ไร่ ตามลำดับจะให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด ส่วนในฤดูหนาวหม่อนไหหมวัยอ่อนและวัยแก่ที่เลี้ยงด้วยหมู่อนพันธุ์ บร.๕๑ ที่ใส่ปูข์เคมีสูตร ๓๐-๑๕-๑๕ กก./ไร่ จะให้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

ในถุงผนหอน ไหมวัยอ่อนและวัยแก่ที่เลี้ยงตัวบนพื้นธาร บร.60 ที่ใส่ปุ๋ย
เคมีสูตร 7.5-3.75-3.75 กก./ไร่ จะให้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ส่วนในถุงหานาหวานอน ไหมวัยอ่อนและ
วัยแก่ที่เลี้ยงตัวข้างบนพื้นธาร บร.60 ที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-7.5-7.5 และ 30-15-15 กก./ไร่ จะให้
ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

สำหรับผลิตภัณฑ์อ่อนแบบเปล่งชา สำหรับเลี้ยงไหมวัยอ่อนและผลผลิต
หม่อนพื้นธารบุรีรัมย์ ๕๑ และ บุรีรัมย์ ๖๐ ทั้งในถุงผนและถุงหานา ที่ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด
ได้แก่หม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 60-30-30 และผลผลิตหม่อนที่ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักค่อนข้างสูง ได้แก่
หม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๐-๐-๐

คำนำ

การปููกหม่อน-เลี้ยงไก่ เป็นอาชีพที่มีศักขภานสูงที่ช่วยให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น โดยเฉพาะเกษตรกรในพื้นที่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ก็ทำเบื้องต้นของอาชีพแสริมภายนครร่วมเรือนห่านนั้น โดยใช้เวลาว่างจากการทำไร่ ทำนา ซึ่งเป็นอาชีพหลัก วิธีการปููกหม่อน-เลี้ยงไก่ดังกล่าวเป็นแบบรีบ ข้ามที่กระทำสืบทอดกันมาหลายรุ่นแล้ว และข้างไปมีการปรับปรุงให้มีขั้นตอนง่ายๆ

เนื่องจากการปููกหม่อน-เลี้ยงไก่ มีข้อจำกัดหลายประการที่ทำให้การอนุญาต่อน-เลี้ยงไก่ของเกษตรกรไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร เช่น เรื่องของหม่อน ซึ่งเป็นพืชอาหารที่ชงชนิดเดียวที่หนอนไหนกินเป็นอาหารและให้ผลิติต่อได้ ความสำคัญของการเลี้ยงไก่นั้นมากกว่า 60% อุปกรณ์เปลืองหม่อน ซึ่งปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวกับเปลืองหม่อนก็มีอยู่ด้วยกันคือ การประการ เช่น วิธีการปููก น้ำทุ่มน่อน ภารภูมิและรักษา เป็นต้น ซึ่งสิ่ง

ตรงๆ หลักนี้มีอิทธิพลทั้งต่อหม่อนเองและการเลี้ยงไก่ เป็นอย่างมาก เพราะมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ผลผลิตลักษณะ โครงสร้างของไข่ และปริมาณแร่ธาตุอาหารที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไก่ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะส่วนมีความสำคัญทั้งสิ้น และที่ขาดไปสิ่งใด ก็จะปัจจัยที่ใส่ลงไปในเปลืองหม่อนก็แน่นับเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งอีกปัจจัยหนึ่ง เพราะอัตราปููกที่ให้กับต้นหม่อนย่อมมีอิทธิพลโดยตรงต่อการเพิ่มธาตุอาหารในใบหม่อน ที่เหมาะสมตามความต้องการของหม่อนให้มีในแต่ละวัย ซึ่งไก่จะข้อ่อนและวัยแก่นั้นมีความต้องการธาตุอาหารที่แตกต่างกันไป

ดังนั้นเพื่อให้การปููกหม่อน- เลี้ยงไก่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการทำการทำทดลองปัจจัย หรืออิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตหม่อนและการเลี้ยงไก่ ในชุดคินตันทราราย เพื่อที่จะได้นำผลการทำทดลองนี้นำไปประยุกต์ ไว้กับเกษตรกรและนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในงานวิจัยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินหาอัตราปี่ย์เคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตของใบหม่อนสำหรับ ไหมวัยอ่อนแบบแบ่งช้า และต่อการเลี้ยงไหมไทยลูกผสมวัยอ่อน และผลกระทบต่อการเลี้ยง ไหมวัยแก่
2. เพื่อประเมินหาอัตราปี่ย์เคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของหม่อนสำหรับ ไหมวัยแก่ และผลต่อการเลี้ยง ไหมไทยลูกผสมวัยแก่
3. เพื่อประเมินหาอัตราปี่ย์เคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตใบหม่อนและผลต่อ การเลี้ยง ไหมไทยลูกผสมด้วยปี่ย์เคมี 2 อัตรา
4. เพื่อประเมินหาอัตราปี่ย์เคมีที่เหมาะสมกับการเจริญ และผลผลิตของหม่อนพันธุ์บูรีรัมย์ 60 และบูรีรัมย์ 51 และผลต่อการเลี้ยง ไหมไทยลูกผสม

ตรวจสอบ

ไหม (Silk-worm) เป็นสัตว์จำพวกแมลงที่อยู่ใน Phylum Arthropoda มีการเจริญเติบโตแบบ Complete metamorphosis คือการเปลี่ยนแปลงรูปร่างในแต่ละขั้นตอนของการเจริญเติบโตแตกต่างกันอย่างเห็นได้อย่างชัดเจน สำหรับความเป็นมาทางวิทยาศาสตร์ของหนอนมีดังนี้

Phylum Arthropoda

Class Hexapoda หรือ Insecta

Sub-class Pterygota

Division Endopterygota

Order Lepidoptera

Family Bombycidae

Genus Bombyx

Species mori

ไหมมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Bombyx mori* Linn มีลักษณะพิเศษประจำตระกูลที่สำคัญ คือเป็นหนอนที่ชอบกินใบหม่อนเป็นอาหารตัวหนอนจะหดหู่และสุดท้ายจะพ่นเส้นใยเพื่อใช้ในการทำรังห่อหุ้มตัวของมันเองแล้วลอกคราบกลากเป็นคักແಡ อยู่ในรังและเส้นใยไหมที่ใช้พ่นทำรังนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ (ไซขา, 2532)

วงจรชีวิตของหนอนไหมในระบบตัวหนอนนั้น นับได้ว่ามีช่วงชีวิตที่นานที่สุดซึ่งจะเจริญเติบโตเป็นหนอนไหมวัยต่าง ๆ ถึง 5 วัย (instar) การลอกคราบและการเจริญเติบโตถูกควบคุมโดยต่อมที่อกปล้องแรก ผลิตฮอร์โมน ecdysone ทำหน้าที่กระตุ้นการเจริญเติบโตและพัฒนาการ ตสอดชนิดลีติ Juvenile hormone ซึ่งทำหน้าที่ขับขึ้นการเปลี่ยนแปลงรูปร่างและทำหน้าที่ป้องกันการถูกตัวของตัวอ่อนที่อกปล้องแรกใช้ในการต่อสู้ ที่ระดับของฮอร์โมนทั้งสองชนิดอยู่ในระดับสมดุลย์กันการพัฒนาการเจริญเติบโตก็จะเป็นไปอย่างปกติ (Omura, 1980)

ก่อนลอกคราบแต่ละครั้งของไหมจะไม่กินอาหารและหยุดนิ่ง ๆ เรียกว่า “ไหมนอนนน” เมื่อไหมอยู่ในวัย 5 และเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว ไหมจะเริ่มซักไขเพื่อสร้างรัง (Cocoon) เส้นไขจะถูกสร้างจากต่อมน้ำลาย (Salivary gland) เมื่อสร้างเสร็จแล้วจะถูกกลืนเข้าไปในตัว (Pupal) อยู่ภายในรังไหม หลังจากคักແດอุ่นได้ 10-15 วัน ก็จะออกจากคักແಡเป็นผึ้งเต็มวัย (Adult) เรียกว่า

ผีเสื้อไห่ม (Moth) โดยจะเจาะรังอุกมาเพื่อทำการผสมพันธุ์กัน ไห่มจะมีวงจรชีวิตประมาน 35-

40 วัน (Yokoyama, 1962)

พันธุ์ไห่มที่เลี้ยงอยู่ในปัจจุบันมีจำนวนโครงการโนโฉมเท่ากับ 28 (Yokoyama, 1962) ไห่มที่นิมีของของไทยเป็นพันธุ์ไห่มเดคร้อน (Tropical zone) ทักษอกจากไห่ได้ปะหลาบรัง (Polyvoltine) คือไม่มีการพักตัว สำหรับพันธุ์ไห่มจากต่างประเทศโดยเฉพาะของประเทศญี่ปุ่น จีน เป็นพากพักตัวจะออก 1-2 ครั้งต่อปี (Univoltine or Bivoltine) ซึ่งสามารถระดูน้ำไม่ให้เกิดการพักตัวได้ นอกเหนือจากถูกผลิตตามธรรมชาติโดยการใช้กรดเกลือ พันธุ์ไห่มพาก Polyvoltine จะมีต่อ�数ร้างແணิใบไห่มขนาดเล็กซึ่งทำให้รังที่ได้มีขนาดเล็กด้วย (สมโพธิ์, 2539)

หม่อนที่เป็นพันธุ์ไทย เป็นชนิด *Morus rotundiloba* Koidz มีนส่วนมาก ซึ่งเป็นพืชอาหารพืชชนิดเดียวของไห่ม (*Bombyx mori* L.) หม่อนดังกล่าวอยู่ในวงศ์ Moraceae ใน Genus *Morus* ซึ่งมีคัวกันประมาณ 12 ชนิด (Yokoyama, 1962) หม่อนที่ปลูกในประเทศไทยในปัจจุบันมีพัฒนาไป พันธุ์ลูกผสม และพันธุ์ต่างประเทศ หม่อนพันธุ์ไทยที่นิยมมาก ได้แก่ หม่อนน้อย คุณไไฟ พันธุ์ลูกผสมที่นิยมปลูกได้แก่ บรร. ว.1 และ บรร. 60 เป็นต้น เมื่องจากเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงมาก และสำหรับพันธุ์ต่างประเทศ ได้แก่ KANVA-1 และ KANVA-2 เป็นต้น

ลักษณะโดยทั่วไปของพืชในวงศ์นี้จะเป็นไม้บินต้น หรือไม้พุ่ม ส่วนใหญ่เป็นป่าในเขตร้อน (Metcalfe and Chalk, 1950) ที่ชื่นชอบน้ำทึ่งหมวด 55 สกุล 2,300 ชนิด (Porter, 1967) สำหรับสกุล *morus* นั้นมีประมาณ 12 ชนิด ซึ่งทั้งหมดนี้มีการผันเปลี่ยนมาก ทำให้ลำบากในการแยกลักษณะของแต่ละชนิด อย่างไรก็ตามพืชพากนี้ขึ้นได้ในเขตอุ่นคุ่นจนเกือบถึงเขตร้อน โดยการจากทั้งทางซึ่กโลกตะวันออก และตะวันตกเป็นพืชไม่มีหนาม มีบางสีขาว (Baily, 1971) มีหูใบ 2 อัน ซึ่งมักจะร่วงหล่นง่าย (Hutchinson, 1973) ใบเป็นชนิดใบเดี่ยว การเรียงตัวของใบเป็นแบบสลับ ขอบใบมีทั้งเรียบและเว้า (Baily, 1971) เส้นใบมีประมาณ 3-5 เส้น จากฐานใบ ดอกนี้ขนาดเล็กมองเห็นไม่เด่นชัดเป็น regular flower ชนิดไม่สมบูรณ์เพศ (imperfect flower) มีดอกทั้ง 2 เพศในต้นเดียว (monoecious plant) และดอกแยกเพศกันคนละต้นก็ได้ (dioecious plant) ดอกออกเป็นช่อแต่ละดอกไม่มีก้าน ช่อดอกมีขนาดเล็กแบบ catkin-like spicle แต่ละดอกมีกลีบดอก(perianth) 1 ชิ้น + ก้านช่อตัวผู้ (staminate flower) มีเกสรตัวผู้ 4 อัน ตัวเมียมีรังไข่ 1 อัน ขนาดเล็กติดแบบ sessile ก้านชูกะสรตัวเมียมีขอกเป็น 2 ส่วน (Baily, 1971) มี 1 Ovule (Bartan, 1966) และติดแบบ anatropous (Lawrence, 1951) หลังจากปฏิสนธิแล้วออกตัวเมียจะมีกลีบดอกที่ติดและหนาขึ้นคล้ายเป็นผลที่สุกแบบ black-like juice syncarp (Baily, 1971) ผลใช้รับประทาน

สม.ฯ หรือทำเบลล์ได้ (Wyman, 1971) รากหงส์ลีกลงดิน (Yokoyama, 1962) การปลูกควรบุดินให้ลึกประมาณ 80 เซนติเมตรหรือมากกว่านี้

นอกจากนี้ Omura, (1973) บังพับหม่อนอีกประมาณ 3 ชนิดที่มีต้นกำเนิดอยู่ในประเทศไทย ซึ่งได้แก่ *M. rorundiloba* Koidz, *M. malolifolia* Koidz, และ *M. van mawee* Koidz. ซึ่งทั้ง 3 ชนิดนี้สามารถพบอยู่ทั่วไป (Porter, 1967) แต่บ่งชี้ว่าก็ตาม หม่อนทุกพันธุ์ที่ปลูกในประเทศไทยจะมีจำนวนโภคiron 2n=28 (n=14) เท่ากัน (Tiengvong 1966)

Oya, (1965) ได้ทำการสำรวจหม่อนในประเทศไทยและได้ศึกษาลักษณะหม่อนพันธุ์ต่างๆ ที่ได้รวบรวมไว้ที่สถานีส่งเสริมให้กับสิกรปลูกเมือง 2 พันธุ์ คือหม่อนน้อย และหม่อนตาดำ ซึ่งเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง (กรมสิกรรม, 2511) และ Kovayashi and Nakajima, (1988) บังกล่าวอีกว่าหม่อนน้อยของไทยผลิตประมาณ 1,500-2,000 กก.ต่อไร่ต่อปี เป็นหม่อนที่มีองค์ประกอบของโปรตีนที่สูงที่สุดและซึ่งให้ลักษณะที่ดีทั้งคุณค่าทางอาหารและลักษณะทางกายภาพ เป็นหม่อนที่ให้เกรตตัวผู้ จึงไม่สามารถให้ผลได้ สำหรับหม่อนไฝเป็นหม่อนให้ผลผลิตต่ำมากแต่ทนทานต่อโรคและแมลง สามารถหาอาหารที่ใช้เชิงหมายที่จะเป็นต้นตอ

เกย์ร์ศักดิ์ และคณะ, (2529) กล่าวว่าหม่อนพันธุ์ที่ให้ผลผลิตใบสูงสุดได้แก่ หม่อนพันธุ์ลูกผสม บร. 60, บร. 51, และ nm. 60 ให้ผลผลิตรวม 3 ครั้ง เป็น 3,596, 3,519 และ 3,405 กก.ต่อไร่ ตามลำดับ และซึ่งมีการศึกษาถึงลักษณะทางพฤกษศาสตร์และองค์ประกอบต่างๆ พบว่าการที่หม่อน บร. 60 ให้ผลผลิตได้สูงที่สุดอันเนื่องมาจากการที่หม่อน บร. 60 มีลักษณะเด่น อาทิลักษณะได้แก่ มีขนาดใบใหญ่ที่สุด (18.8×20.20 ซม.) มีน้ำหนักใบรวม 50 ใบสูงที่สุด (361.6 กรัม) และมีกิ่งที่ให้เปลอร์เซนต์ใบสูงสุด (56.6 %) ทั้งๆ ที่หม่อน nm. 60 มีความยาวกิ่งจำนวนใบต่อกิ่ง และระยะห้อปล้องสั้นกว่าหม่อน บร. 60

จากการวิเคราะห์คุณค่าทางอาหารของใบหม่อน พบว่าหม่อนน้อยมีปริมาณโปรตีนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 26.23% ส่วนการใบไไยาเดรทพบว่าพันธุ์ บร. 60 มีปริมาณสูงสุดเท่ากับ 52.09 % และในเดือนมิถุนายน หม่อนน้อยมีปริมาณโปรตีนสูงสุดเท่ากับ 20.03 % และพันธุ์ที่มีค่าโปรไไยาเดรทสูงที่สุด คือพันธุ์ บร. 10 เท่ากับ 51.35 % (เชียร์ศักดิ์ และคณะ, 2529) และจากการศึกษาลักษณะของหม่อนลูกผสมของ เชียร์ศักดิ์ และคณะ, (2529) พบว่าหม่อนพันธุ์ บร. 60 มีขนาดใบโต และน้ำหนักใบมาก แต่มีระยะห้อปล้องขา สำหรับพันธุ์ บร. 51 มีแนวโน้มให้ผลผลิต

สูงกว่าพันธุ์ น.m. 60 เนื่องจากมีการแตกกิ่งแขนง/กิ่ง ที่สูงกว่า คือ 2.1 กิ่งแขนง/กิ่ง ถึงแม้จะมีลักษณะอื่น ๆ ที่ด้อยกว่าพันธุ์ น.m. 60 ด้วย

ประทีปและคณะ, (2529) พนวจ วุฒาหารในใบหม่อนแตกต่างไปตามชนิดของใบและฤทธิ์ทางชีววิทยา ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุณหภูมิ ช่วงแสง ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาและการเจริญเติบโตของหม่อน และขั้นตอนกระบวนการต่อ chemical elements and physical properties ของใบหม่อน คือใบอ่อนจะมีโปรตีนสูงขึ้นในช่วงฤดูหนาว และในช่วงฤดูฝนซึ่งมีปริมาณน้ำฝนมาก มีเมฆหมอกปกคลุม อาจทำให้คุณภาพของใบหม่อนแปรเปลี่ยน ทำให้ใบอ่อน มี water content สูง มีโปรตีนน้อย ซึ่งการโน้มไออัดรท, mineral salt และ vitamins ต่ำไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไก่เนื่องจากการสังเคราะห์แสงไม่เพียงพอ ในฤดูร้อนมีอุณหภูมิสูง ถ้ามีการชลประทานที่พอเพียง มีช่วงแสงขาวใบหม่อนจะมีคุณภาพดี แต่สภาพอากาศร้อน อุณหภูมิสูง อาจไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไก่ ในฤดูหนาว ถ้ามีอุณหภูมิสูงและมีแสงที่เพียงพอ มีการให้น้ำที่เหมาะสม จะทำให้ใบหม่อนมีคุณภาพดี ซึ่งจะมีผลต่อการนำไปเลี้ยงไก่วัยอ่อน ให้ประสบความสำเร็จได้อย่างดี สำหรับไก่วัยอ่อนต้องการใบหม่อนที่มีโปรตีน 28.35-28.29 % Crude fiber 9.27-10.15 %, Crude ash 7.33-8.11 %, Carbohydrates 12.23-18.67 %, Leaves moisture 82.07-77.49 % และ Nitrogen free extracts 43.10-51.41 % และสำหรับหนอนไหนวัยแก่ ต้องการโปรตีนในใบหม่อน 24.16-27.35 % Crude fiber 10.71-10.79 %, Crude ash 7.20-7.97 %, Carbohydrates 18.02-20.21 %, Leaves moisture 75.65-78.40 % และ Nitrogen free extracts 50.74-54.44 % โดยทั่วไปพบว่า Dry matter ในตัวหนอนไหนจะประกอบด้วย โปรตีน ถึง 63 % Soluble nitrogen free substance 16.8 % และ fat 12.7 % ซึ่งครึ่งหนึ่งของ Protein ที่ได้จากใบหม่อน จะใช้เป็นผลิตผลของเส้นใยไหน โดยเฉพาะในไหนวัย 5 (Ito และ Masatoshi, 1978) และมีความต้องการ Lipid สำหรับการเจริญเติบโตและการอยู่รอด สำหรับ Cellulose นั้นส่วนมากหนอนไหนไม่ได้ใช้ประโยชน์เป็นอาหารโดยตรง แต่มีผลในการกระตุ้นให้ตัวหนอนมากินอาหารและมีผลต่อการขับถ่าย carbohydrate นอกจากเป็นโภชนาที่จำเป็นตัวหนอนไหนแล้วขับถ่ายที่มีส่วนร่วมในพฤติกรรมการกินอาหารด้วย โดยรวมจะเกิดขึ้นที่เข้าอาหาร (Ito และ Tanaka, 1960)

ใบหม่อนที่ขาดธาตุอาหาร จะทำให้ใบมีความชื้นและมีธาตุอาหารน้อย ใบจะมีลักษณะแก่ หกาน และแข็งเร็ว และการให้ในโทรศานมากเกินไป ทำให้ใบหม่อนมีปริมาณน้ำและโปรตีนมาก-ใบหม่อนแก่ช้า นุ่มและบาง เมื่อนำไปเลี้ยงไก่จะทำให้หนอนไหนไม่แข็งแรง (low vitality) ศักดิ์เชื้อโรคได้จำกัดและมีผลต่อรังไข่ ที่ทำให้ได้เปลือกรังไข่ สมควรและคณะ (2534) ได้

ศึกษาพบว่าปริมาณโปรตีน, น้ำ, และเส้นใยเม็ดทบทำสำคัญต่อการเจริญเติบโตของหนอนไหมวัยอ่อน สำหรับหมื่องน้อด ซึ่งเป็นพันธุ์พื้นเมือง เมื่อนำมาเลี้ยงไหมพบว่าให้ลักษณะการเจริญเติบโตของหนอนไหมและคุณลักษณะทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ดูดี จากการวิเคราะห์ชาตุอาหารพบว่ามี Crude protein, Crude fat และ Crude fiber อยู่ในปริมาณสูง (Khayam, 1992) และ โคขบกติใบขอดจะมีปริมาณโปรตีน, คาร์โบไฮเดรต ไหมอ่อน สูงกว่าใบใบช่วงอื่น ๆ ซึ่งหมายความที่จะนำมาเลี้ยงไหม ดังนั้นในปัจจุบันจึงมีการเตรียมแปลงชำสำหรับเลี้ยงไหมวัยอ่อน ซึ่งให้คุณสมบัติดังกล่าว (ขัน, 2535)

สมศรีและเกษมศักดิ์, (2535) ได้รายงานการเลี้ยงไหมวัยอ่อนและวัยแก่ตัวของหมื่องต่างพันธุ์กันเปรียบเทียบกับการเลี้ยงไหมตัวหมื่องพันธุ์เดียวกันพบว่าสามารถให้น้ำหนักหนอนไหมวัย 5 เดือนต่างกันอย่างรีบีน้ำสัมภាមถูกตีนบ้มแสดงให้เห็นว่าไหมแต่ละวัย มีความต้องการคุณภาพของไหมต่างกัน

กัญญาชี และคณะ, (2527) กล่าวว่าหนอนไหมจะกินหมื่องใบบางและใบหนานาปานกลางได้เร็วกว่าหมื่องใบค่อนข้างหนา สำหรับหนอนไหมวัยอ่อนแต่ถ้าเป็นหนอนไหมวัยแก่จะกินหมื่องใบบาง ใบหนานาปานกลาง และค่อนข้างหนาได้เร็วและมากกว่าหมื่องใบหนาและขี้มีการเจริญเติบโต, นำหนักรังสค และนำหนักเปลือกรังมากกว่าที่เลี้ยงตัวหมื่องตัวหมื่องใบหนาและใบกระด้า

ใบหมื่องจากส่วนต่าง ๆ ของกิ่งหมื่องมีความอ่อนแก่ต่างกัน เมื่อนำมาใช้เลี้ยงไหมทำให้มีผลต่อการเจริญเติบโตของหนอนไหมและผลผลิตของรังไหม เมื่อนำส่วนต่าง ๆ มาใช้เลี้ยงเปรียบเทียบกันจะเห็นได้ว่าการใช้ส่วนโคนเพียงอย่างเดียวมาเลี้ยงไหมจะให้ผลผลิตต่ำ แต่ถ้าใช้ส่วนของกับส่วนกลางจะให้ผลผลิตสูง หรือจะใช้ทุกส่วนของกิ่งรวมกันเลี้ยงไหมจึงจะได้ผลดีอาจจะกล่าวได้ว่าไม่ควรใช้กิ่งหมื่องส่วนโคนทำการเลี้ยงไหม เพราะมีคุณภาพไม่เหมาะสมกับการเลี้ยงไหมวัยเยอ (ธีระและคณะ, 2522)

จากการศึกษาเทคนิคการปลูกหมื่องและเลี้ยงไหม สำหรับไหมวัยอ่อนโดยการใช้เทคนิคหลัก ๆ วิธีได้แก่ การหันชาว, ให้หันไป, ให้หันกิ่ง ตัดหันกิ่งแล้วหันตามชาวและหันใบเป็นรูปสี่เหลี่ยม แยกแปลงหมื่องน้อนสำหรับการเลี้ยงไหมวัยอ่อนโดยเฉพาะ (แบบปลูกกระเชิด) พบว่าวิธีการเลี้ยงไหมแบบตัดหันกิ่ง (ส่วนยอด) แล้วหันชาวสามารถให้น้ำหนักหนอนวัย 3 "ได้สูงสุด และยังให้ผลดีต่อการเลี้ยงไหมวัยเยอและคุณลักษณะอย่างอื่นด้วยเช่นกัน (ขันและคณะ, 2537)

ปู๊บเคมีที่ใส่ลงไปในแปลงหม่อนมีอิทธิพลทั้งค่าลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติทางเคมี จะเหมาะสมต่อหนองใหม่แต่ละวัย ในใหม่วัยอ่อนถ้าหากเลี้ยงดูปีใหม่อนคุณภาพไม่ดี มีราศุอาหารไม่เหมาะสมจะทำให้ปลอร์เซ็นต์การตายของหนองใหม่วัยแก่สูง FAO, (1990) โดยกล่าวว่าถ้าหากเลี้ยงใหม่วัย 1-5 ตัวบหม่อนที่มีคุณภาพดีจะทำให้อัตราการตาย (Mortality) เพียง 16.2 % ในขณะที่เลี้ยงใหม่วัยปีใหม่อนที่มีคุณภาพไม่ดี จะทำให้มีการตายสูงถึง 88.2 % และถ้าเลี้ยงใหม่วัยหนองใหม่คุณภาพไม่ดีในวัย 1 ทำให้อัตราการตายในใหม่วัยแก่สูงถึง 71.4 % ในขณะที่ถ้าเลี้ยงใหม่วัย 1 ตัวบหม่อนที่มีคุณภาพดี จะทำให้อัตราตายลดลงเหลือ 34.6 %

Yokoyama, (1962) พบว่าในโครงงานทำให้ผลผลิตของใหม่อนเพิ่มขึ้น แต่โปรดักส์เชี๊ยมและฟอสฟอรัสจะมีผลต่อกุณภาพของใหม่อน คินท์มีในโครงงานมาก แต่เมื่อโปรดักส์เชี๊ยม, ฟอสฟอรัส และปูนขาวน้อยจะทำให้ใหม่อนเป็นอาหารที่ไม่ดีของหนองใหม่ โดยในโครงงานจะทำให้ประมาณหนึ่นในใหม่อนเพิ่มขึ้น และปริมาณนำค่าในใบลดลง ถ้าเพิ่มกรดฟอสฟอรัส โปรดักส์เชี๊ยม และปูนขาวลงไปในคิน ปีนโครงงานใหม่อนจะลดลง แต่จะไม่ลดผลผลิต นอกจากนี้ถ้าปริมาณน้ำในดินเพิ่มขึ้นจะทำให้ในโครงงานใหม่อนเพิ่มขึ้นด้วยและ Yosuda.Y, (1967) ขังกตัวอีกว่า สัดส่วนของราศุอาหารทั้งสามที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของหนองใหม่จะต้องประกอบไปด้วยในโครงงาน: ฟอสฟอรัส: โปรดักส์เชี๊ยม เท่ากับ 5 : 2 : 3

สำหรับผลผลิตของใหม่อนนั้นพบว่า ปู๊บเคมีที่อัตรา 15-7.5-7.5 กก.ต่อไร่ต่อปี จะทำให้ผลผลิตสูง (มนษาและคณะ, 2534)

การใส่ปู๊บในโครงงานในอัตราสูงทำให้น้ำและชาตุ โปรดีนในใหม่อนเพิ่มขึ้น และใบจะอ่อนนุ่มอย่างไรก็ตามการใส่ปู๊บให้พอคือและมี ราศุอาหารหลักครบถ้วนจะทำให้ใหม่อนมีปริมาณราศุอาหารและลักษณะทางกายภาพดี เหมาะสมแก่การเลี้ยงใหม่ซึ่งได้แก่ ในโครงงาน ฟอสฟอรัส และ โปรดักส์เชี๊ยม และขังมีรายงานยืนยันว่า ในโครงงาน และ ฟอสฟอรัส มีผลต่อผลผลิตของใหม่อน (FAO, 1976)

การขาด Nitrogen ทำให้ใบขาดน้ำและโปรตีน มีลักษณะเคระแกรน ใบแห้ง ผลัดใบก่อนกำหนด มี โปรดีน และ water content ค่า คุณค่าทางอาหารใหม่อนน้อย และถ้าขาด Phosphorus ทำให้ใบใหม่อนไม่เจริญเติบโตแต่ที่ควร ใบเด็ก และมีสีเขียวเข้ม ถึงสีแดงเรื้อร 磷orus เป็นส่วนประกอบของ cell nucleus มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแบ่ง cell และการเจริญเติบโตของ meristematic tissue ของใหม่อน Potassium มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของใหม่อนโดย

เฉพาะส่วนของลำต้น ต่อการสังเคราะห์และการเคลื่อนข้ามเปลือก และถ้าขาด Potassium ใบแก่ของหมู่่อนจะเป็นชุดประ มีลักษณะเหมือน necrotic ตามขอบเส้นใบ Potassium เป็นตัวคั่วที่จูนสนับสนุนส่งเสริมทำให้ใบหมู่่อนมีคุณภาพ

Sengupta et. al, (1972) พบว่าการใส่ปูย์เคมีในแปลงหมู่่อนอัตรา 2:1:1 หรือ 5:2:3 จะทำให้หมู่่อนมีคุณภาพดีทั้งในแง่คุณภาพทางอาหารและทางภาคภูมิ

มนต์ลาลและกันะ, (2527) กล่าวว่าอัตราปูย์ที่ใช้การเริญเดบี โอดีที่สูตรสำหรับหมู่่อนพันธุ์น้อย คือ 48-48-32 โดยที่อิทธิพลของปูย์ในโตรเจนเมเนวน โน้มทำให้หมู่่อนเริญเดบีโอดีชีน

ปัญหาสำคัญที่สูตรในการเลี้ยงไหหมประการหนึ่งคือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในการเลี้ยงไหมซึ่งได้แก่ อุณหภูมิ, ความชื้น, การระบายน้ำ, และแสงแดด เผรະสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้การเลี้ยงไหมได้รับผลดีหรือผลเสีย ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้เลี้ยงต้องเอาใจใส่ ซึ่งอุณหภูมิที่เหมาะสมในการเลี้ยงไหมแต่ละวัยคือ ไหมวัย 1 และวัย 2 ที่ $26-27^{\circ}\text{C}$, วัย 3 ที่ 25°C , ส่วนวัย 4 และวัย 5 ที่ $22-24^{\circ}\text{C}$ สำหรับใบหมู่่อนที่ให้ในแต่ละครั้งนั้น ต้องอยู่กับสาเหตุและสิ่งแวดล้อมหลักประการ เช่น พันธุ์ไหม, วัยของไหม, อุณหภูมิ, ความชื้น, การระบายน้ำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ปริมาณใบหมู่่อนที่ให้ไหมกินครั้งหนึ่ง ๆ แตกต่างกันไป (อรุโ河西, 2513)

เวลาและสถานที่

เวลา เริ่มดำเนินการ เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2540
เสร็จสิ้น เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541

สถานที่ อาคารวิจัยหม่อนและไห่ม ภาควิชาอารักขาพิช คณะผลิตกรรมการเกษตร
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการ

อุปกรณ์

1. เครื่องซั่งวิเคราะห์
2. เครื่องซั่งขนาด 2 กิโลกรัม
3. เครื่องซั่งขนาด 15 กิโลกรัม
4. ถ้วยเลี้ยงไห่ม
5. ตะกร้าเก็บใบหม่อน
6. ตะกร้าใส่ใบหม่อน
7. ตะกร้าห้ามอาหารไห่ม
8. กระดาษหนังสือพิมพ์
9. มีดและเชือก
10. เทอร์ไม้ไซโกรมิเตอร์
11. กรรไกรตัดกิ่ง
12. สายยางรดน้ำ
13. ผ้าขาวบาง
14. ขันไก่
15. ตะเก็บไม้ไผ่
16. กระป่องพ่นน้ำเป็นฝอย
17. ปูนขาว
18. ปูนขาว+คลอเริน

20. ห่อร์ม่าลีน
21. ตะแกรงละเอี๊ยค
22. จ่อ
23. ปู๊บกเมี๊สูตร 15-15-15
24. ปู๊บกเมี๊สูตร 46-0-0
25. ถุงพลาสติกขนาด 12×19 ซม.
26. ขอยบ
27. สมุดบันทึกประจำวัน
28. ตารางบันทึกน้ำหนักไหเม
29. พันธุ์ไหเมลูกผสม NN × UB 1
NN × UD 6

วิธีดําเนินการ

1. การศึกษาเพื่อประเมินพารามิเตอร์ปัจจัยเคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของใบหม่อนสำหรับไหเมวัยอ่อนแบบเปลืองช้า และต่อการเลี้งไหเมไทยลูกผสมวัยต่ออน (และหลังกระบวนการต่อภาระเลี้ยงไหเมวัยแก่)

ขั้นตอนที่ 1 นำหม่อนพันธุ์บูรีรัมย์ 51 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่นิยมปลูกกันโดยทั่วไป และสามารถหาท่อนพันธุ์ได้เป็นจำนวนมาก มาปลูกแบบเปลืองช้าที่ระยะปลูก 20×20 ซม. ซึ่งเป็นระยะที่ได้มีการศึกษาไว้มีแนวโน้มให้ผลผลิตสูง เหมาะสมต่อการเลี้งไหเมและตั้งเสริมให้เกษตรกรปลูก วางแผนทดลองแบบ CRD มี 4 replication ขนาดแต่ละแปลงบ่อข 3 × 10 เมตร

ขั้นตอนที่ 2 หลังจากปลูกได้ 1 เดือนครึ่ง ถึง 2 เดือน ทำการตัดทิ้ง โอดตัดแบบชิดคอเดิน เพื่อให้ต้นหม่อนมีความสม่ำเสมอ

ขั้นตอนที่ 3 หลังจากตัดต่ำแล้ว ใส่ปู๊บกเมี๊ 5 อัตรา 0-0-0 , 7.5-3.75-3.75 , 15-7.5-7.5 , 30-15-15 และ 60-30-30 กิโลกรัม ต่อ ไร่ ของ $N-P_2O_5-K_2O$ แบ่งใส่ให้เท่ากันทุกครั้งที่มีการตัดต่ำ

ขั้นตอนที่ 4 หลังจากตัดต่ำและใส่ปู๊บกเมี๊อัตราต่าง ๆ แล้ว 1 ถึง 1 เดือนครึ่ง ทำการสำรวจ ขาดบันทึกข้อมูลเพื่อวัดผลผลิต โดยการตัดชิดคอเดิน และทำการบันทึกข้อมูลทุกครั้ง หลังจากตัดแล้ว 1 ถึง 1 เดือนครึ่ง จนกว่าจะสิ้นสุดโครงการ เพื่อที่จะใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 นำใบหม่อนที่ได้จากการตัดในแต่ละแปลงมาทดสอบ โโคบนำมาเลี้ยงไหหม ไก่ลูกผสมตัวแม่ตัวพ่อ 1 ถึงวัย 3 โคลาจวางแผนการทดลอง CRD. มี 3 replication หน่วยทดลองละ 500 ตัว ในวัย 1-3 และตัดให้เหลือ 200 ตัวในไหหมวัย 4 และ 5 ทำการทดลองทั้งในฤดูฝน (เดือน กันยายน) และฤดูหนาว (เดือนธันวาคม) เป็นเวลา 1 ปี

ขั้นตอนที่ 6 การจดบันทึกข้อมูลในการเลี้ยงไหหม

- น้ำหนักหนอนไหหมวัย 1-วัย 3 เนสตี้ 10 ครั้ว

- อื่นๆ

จากนั้นเลี้ยงไหหมวัย 4, 5 ตัวหม่อน บร. 51 เหมือนกันหมด หน่วยทดลองละ 200 ตัว ทำการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่

- น้ำหนักหนอนไหหมวัย 4 และวัย 5 เนสตี้ 10 ครั้ว

- น้ำหนักรังสตด

- น้ำหนักรังเปล่า

- เบอร์ชีนต์เปลือกรัง

- อัตราการเลี้ยงรอค

ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 7 นำข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2. การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปัจจัยเเคนีที่เหมาะสมต่อการเจริญและผลผลิตของหม่อน สำหรับไหหมวัยแรก และผลต่อการเลี้ยงไหหม ไก่ลูกผสมวัยแรก

ขั้นตอนที่ 1 นำพันธุ์หม่อน บร. 51 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่นิยมปลูกกันโดยทั่วไป มาเพาะชำในถุงพลาสติกจำนวน 5,000 ต้น

ขั้นตอนที่ 2 เครื่มแบ่งปูรุก นำหม่อนที่เพาะชำในถุงพลาสติกเป็นเวลา 2 เดือน มาปูรุก ที่รั้ง 1.50 × 0.50 เมตร วางแผนการทดลองแบบ CRD. มี 4 replication ขนาดของแต่ละแปลง ขอย 6 × 10 เมตร

ขั้นตอนที่ 3 หลังจากปูรุก ได้ 3-4 เดือน ตัดต่ำ เพื่อไว้ดันคอ มีความสูงไม่เสมอกันหมด โดยบังไม่ทำการสำรวจข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 หลังตัดค่าแล้ว ทำการใส่ปูด้วยเคมี 5 อัตรา คือ 0-0-0 , 7.5-3.75-3.75 , 15-7.5-7.5 , 30-15-15 และ 60-30-30 กิโลกรัม ต่อไร่ ของ N-P₂O₅-K₂O แบบใส่ให้เท่ากัน ปีละ 4 ครั้ง หลังจากตัดแต่งกิ่งทุกครั้ง

ขั้นตอนที่ 5 หลังจากนั้น 1 ถึง 1 เดือนครึ่ง ทำการสำรวจคุณภาพดินที่ก้าข้อมูลเพื่อวัดผลผลิต และทำทุกครั้งหลังการตัดค่า ตัดกลาง ตัดแขนง ครั้งที่ 1 และตัดแขนงครั้งที่ 2 ชนเร่งสิน โครงการโดยขาดบันทึกข้อมูลคงต่อไปนี้

- น้ำหนักใบสด
- ความชื้นกิ่ง
- จำนวนกิ่ง
- ความสูง

ขั้นตอนที่ 6 นำเมล่อนใบแก่ในแต่ละแปลงมาเลี้ยงไหนวัย 4 และวัย 5 ซึ่งเป็นไหนที่ได้มามาจากไหนวัยอ่อน ที่เดิ่งตัวหมายอนคุณภาพ ที่อัตราปูด 0-0-0 ทั้งหมด

วางแผนการทดลองแบบ CRD. มี 3 replication หน่วยทดลองละ 200 ตัวทำการทดลองทั้งในฤดูฝน และฤดูหนาว เป็นเวลา 1 ปี

ขั้นตอนที่ 7 จดบันทึกข้อมูลต่อไปนี้

- น้ำหนักหนอนวัย 4 และวัย 5
- น้ำหนักรังเปล่า
- น้ำหนักรังสด
- เปอร์เซ็นต์เปลือกรัง
- อัตราการเสียหายรอด

๑๖๗

ขั้นตอนที่ 8 นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3. การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปูดเคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญและผลผลิตไหนเมล่อนและผลต่อการเลี้ยงไหนไก่คุณภาพด้วยปูดเคมี 2 อัตรา

ขั้นตอนที่ 1 เป็นวิธีการเลี้ยงไหนวัยอ่อนด้วยพันธุ์ไก่ลูกผสมกับหม่อนสำหรับไหนวัย อ่อนจากอัตราปูดเคมีต่าง ๆ กันร่วนกับการเลี้ยงไหนวัยแก่ตัววัยหม่อน สำหรับไหนวัยแก่ที่ได้จากอัตราปูดเคมีต่าง ๆ กัน วางแผนทดลองแบบให้พบกันหมด หรือทั้งปีระบบเทียบกับการเลี้ยงไหน

ด้วยใบอนุญาตให้ดำเนินการไส่ปูข้ออัตราเดี๋ยวกันตลอดหน่วยทดลองละ 200 ตัว ทำการทดลองทั้งหมด ผ่าน และดูดูหน้า เมื่อเวลา 1 ปี

ขั้นตอนที่ 2 จดบันทึกข้อมูลต่อไปนี้

- น้ำหนักหนอนวัช 1 ถึงวัช 5
- น้ำหนักรังเปล่า
- น้ำหนักรังสด
- เปอร์เซ็นต์เปลือกรัง
- อัตราการเสียหายรอด

๗๙๗

4. การศึกษาอิทธิพลของอัตราปูยกเมี่ยมที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของหนอนพันธุ์บุรีรัมย์ 60 และบุรีรัมย์ 51 และผลต่อการเสียหายรอดในระยะหมาดๆ

ขั้นตอนที่ 1 นำหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 60 และบุรีรัมย์ 51 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่ได้ทำการทดลองในสภาพคืนก่ำแพลงແสน และน้ำลักษณะแนวโน้มที่ให้คุณลักษณะต่าง ๆ ทั้งการเจริญเติบโต ผลผลิต และผลต่อการเสียหายรอดที่ดีเด่น มาเพาะชำในถุงพลาสติก จำนวน 2,000 ต้น เป็นระยะเวลา 2 เดือน

ขั้นตอนที่ 2 หลังจากนั้นนำหม่อนที่ชำไว้ทั้ง 2 พันธุ์ มาปลูกในแปลงที่เครื่นไว้ ในระยะปลูก 1.50×0.5 เมตร จำนวน 1 ต้นต่อห้อง วางแผนการทดลองแบบ Factorial in RCB. มี 3 ชั้นปัจจัยที่ 1 ปูข 5 อัตราคือ 0-0-0, 7.5-3.75-3.75, 15-7.5-7.5, 30-15-15 และ 60-30-30 กิโลกรัม ต่อไร่ ของ N-P₂O₅-K₂O ขนาดแปลงย่อย 6 × 10 เมตร

ขั้นตอนที่ 3 การใส่ปูข แบ่งใส่ 4 ครั้ง เท่า ๆ กัน คือ พร้อมปลูกอยู่ 3 เดือน, 6 เดือน และ 9 เดือน และปีต่อไปใส่ 4 ครั้ง เท่า ๆ กัน หลังการตัดแล่งกิ่งทุกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บเกี่ยวผลผลิต กระทำทุกครั้งหลังการตัดค้ำ, ตัดกลาง, ตัดแขนง ครั้งที่ 1 ตัดแขนงครั้งที่ 2 โดยจดบันทึกข้อมูลหลังการปลูก 6-8 เดือน ขึ้นไปจนสิ้นสุดโครงการทำการทดลอง บันทึกข้อมูลต่อไปนี้

- น้ำหนักใบสด
- ความขาวกิ่ง
- จำนวนกิ่ง
- ความสูง

ขั้นตอนที่ 5 การนำไปหม่อนมาตรฐานทดสอบกับการเลี้ยงไก่

นำไปหม่อนทั้ง 2 พันธุ์ที่ได้ปูไว้ในอัตราต่าง ๆ กัน เป็นเวลา 1 ปี มาทดสอบกับการเลี้ยงไก่พันธุ์ไทยลูกผสม หลังจากตัดแต่งกิ่งทั้ง 2 ฤดูกาล คือ ฤดูฝน (เดือนกันยายน) และฤดูหนาว (เดือนธันวาคม) โดยเก็บไข่ต่อวัน แล้วนำไปแกะ นำมาเลี้ยงไก่ไว้ 4 แล้ววัย 5 วันเพื่อทดสอบผลของการเลี้ยงแบบ CRD. มี 3 replication หน่วยทดลองละ 200 ตัว โดยมีการบันทึกข้อมูลดังด่อไปนี้

- น้ำหนักหนอนไก่ตั้งแต่วัย 1 ถึงวัย 5 เฉลี่ย 10 ตัว
- น้ำหนักรังสรรค
- น้ำหนักรังนี่ล่า
- เปอร์เซ็นต์เปลือกรัง
- อัตราการเลี้ยงรอด

๗๙๗

ขั้นตอนที่ 6 นำตัวเลขทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผลการทดสอบ

ผลผลิตในหมู่ผู้ชายแบ่งขั้นสูงรับเลี้ยงไวน์วัยอ่อนในอุดมภาพกว่า (ตารางที่ 1)

น้ำหนักกิโลกรัมต่อตัวคือ สามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูย Kem T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.340 กิโลกรัมต่อตัวคือ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูย Kem T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.223 กิโลกรัมต่อตัวคือ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูย Kem T3 และ T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.191 และ 0.133 กิโลกรัมต่อตัวคือ ตามลำดับ กลุ่มสุดท้ายได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.073 กิโลกรัมต่อตัวคือ

น้ำหนักกิโลกรัมต่อตัวคือ สามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูย Kem T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.167 กิโลกรัมต่อตัวคือ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูย Kem T2 และ T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.117 และ 0.108 กิโลกรัมต่อตัวคือ ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูย Kem T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.062 กิโลกรัมต่อตัวคือ กลุ่มสุดท้ายได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.037 กิโลกรัมต่อตัวคือ

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปูย Kem กีเเนะจะสมควรใช้ในการเตรียมตัวและทดสอบตัวอย่างในหมู่ชนชั้นสูงรับไวน์วัยอ่อนแบบแบ่งขั้นและผลต่อการเลี้ยงไวน์ไทยสูกหามวัยอ่อน และผลกระทบต่อการเลี้ยงไวน์แก่ในอุดมภาพกว่า (ตารางที่ 7)

น้ำหนักกิโลกรัมต่อตัวคือ 1 ที่เลี้ยงด้วยสูตรปูย Kem T2, T3, T4, T1 และ T5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.044, 0.043, 0.043, 0.042 และ 0.041 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักกิโลกรัมต่อตัวคือ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T3, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0283, 0.275 และ 0.266 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูย Kem T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.240 กรัม กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.212 กรัม

น้ำหนักกิโลกรัมต่อตัวคือ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.442 กรัม กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูย Kem T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.391 และ 1.379 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.318 และ 1.283 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคมี T2, T4, T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.864, 4.855, 4.748 และ 4.604 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94¹ กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 5 ที่เลี้ยงด้วยสูตรปูยเคมี T2, T4, T3, T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.255, 17.608, 17.274, 17.101 และ 17.060 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักรังษดที่เลี้ยงด้วยสูตรปูยเคมี T2, T5, T3, T1 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.326, 9.840, 9.715, 9.448 และ 9.306 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักเปลือกรังที่เลี้ยงด้วยสูตรปูยเคมี T3, T4, T2, T5 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.383, 1.377, 1.368, 1.313 และ 1.298 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - 噱้อด จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคมี T3, T2, T1 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.889, 66.889, 61.110 และ 56.889 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.00 %

เบอร์เช็นครองดี จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูยเคมี T1 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 95.638 และ 94.691 % ตามลำดับ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.496 % กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูยเคมี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.670 % และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูยเคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.626 %

เบอร์เช็นครัวเซีย จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูยเคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.374 % กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูยเคมี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.330 % กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.504 % และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูยเคมี T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.309 และ 4.362 % ตามลำดับ

เบอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ของดักเต้ จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 แบ่งได้เป็นกลุ่มที่สูงที่สุดคือสูตรปูย Kemie T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333, 90.00 และ 90.00 % ตามลำดับ กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูย Kemie T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 73.333 % กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูย Kemie T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.00 %

เบอร์เซ็นต์เปลือกรัง ที่เลี้ยงด้วยสูตรปูย Kemie T4, T3, T1, T5 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.886, 14.489, 13.896, 13.340 และ 13.318 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ผลผลิตในหม้อแยกแบบแบ่งขาเข้าหัวรับเลี้ยงไหนวัยอ่อนในฤดูหนาวพบว่า (ตารางที่ 2)

น้ำหนักในรวมกิจ สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม กือกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kemie T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.233 กิโลกรัมต่อตัน กลุ่มที่รองลงมาได้แก่ สูตรปูย Kemie T3, T2 และ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.190, 0.163 และ 0.133 กิโลกรัมต่อตันตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.125 กิโลกรัมต่อตัน

น้ำหนักใน สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม กือกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kemie T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.165 กิโลกรัมต่อตัน กลุ่มที่รองลงมาได้แก่ สูตรปูย Kemie T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.138 กิโลกรัมต่อตัน กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ T2, T5 และ T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.109, 0.095 และ 0.090 กิโลกรัมต่อตัน ตามลำดับ

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปูย Kemie ที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตของใบหมื่นขาเข้าหัวรับไหนวัยอ่อนแบบแบ่งขา เนื่องต่อการเลี้ยงไหนไทยลูกหมื่นวัยอ่อน และผลกระทบต่อการเลี้ยงไหนวัยเด็กในฤดูหนาวพบว่า (ตารางที่ 8)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูย Kemie T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.054 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูย Kemie T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.051 และ 0.050 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูย Kemie T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.048 กรัม และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูย Kemie T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.043 กรัม

น้ำหนักหอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.260 กรัม กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูขเคนี T2 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.255 และ 0.249 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเ肯ี T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.233 และ 0.233 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ให้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.011, 1.011 และ 0.960 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.854 และ 0.814 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหอนวัยที่ 4 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.768 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูขเคนี T1, T4 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.305, 4.272 และ 4.271 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.693 กรัม

น้ำหนักหอนวัยที่ 5 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T2, T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.101, 13.002 และ 12.957 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูขเคนี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.136 กรัม กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.692 กรัม

น้ำหนักรังษี จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 แบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.758 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูขเคนี T2, T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.546, 10.034 และ 9.940 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.821 กรัม

น้ำหนักเมล็ดอิครัว จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 แบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T1 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.698 และ 1.671 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูขเคนี T4 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.586 และ 1.549 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.478 กรัม

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เน้าจ่อ ที่เลี้ยงด้วยสูตรปูขเคนี T4, T3, T5, T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.444, 60.444, 60.222, 54.00 และ 52.667 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เปอร์เซ็นต์ร่วงดี ที่เลือกคัวบสูตรปั๊ยกมี T1, T3, T4, T2 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 98.341, 97.673, 97.199, 96.752 และ 93.599 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกัน

เปอร์เซ็นต์ร่วงเสีย จะให้ผลแอกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊ยกมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.401 % กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปั๊ยกมี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.248 % กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปั๊ยกมี T4, T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.801, 2.327 และ 1.659 % ตามลำดับ

เปอร์เซ็นต์ความน่าจะเป็นของดักแท้ ที่เลือกคัวบสูตรปั๊ยกมี T2, T4, T5, T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.000, 96.667, 93.333, 90.000 และ 86.667 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เปอร์เซ็นต์เบล็อกรัง ที่เลือกคัวบสูตรปั๊ยกมี T3, T4, T5, T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.873, 13.863, 13.378, 12.988 และ 12.109 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 1 ผลของผลิต ใบหน่อนแบบเปล่งชำสำคัญ ไนโตรบอ่อน ในฤดูฝน

Treatment	ถุงผัก	
	ใบ - กิ่ง (กก.ต่อต้น)	ใบ (กก.ต่อต้น)
T1	0.1333 BC	0.0617 BC
T2	0.2233 B	0.1167 AB
T3	0.1910 BC	0.1083 AB
T4	0.3433 A	0.1667 A
T5	0.0755 C	0.0277 C
CV. (%)	22.35	22.78
F-test	**	**

ตารางที่ 2 แสดงผลผลิตใบหน่อนแบบแบ่งช้าสหรับเล็บไนรักอ่อนในฤดูหนาว

Treatment	ฤดูหนาว	
	ใบ + กิ่ง (กก.ต่อต้น)	ใบ (กก.ต่อต้น)
T1	0.1247 B	0.0903 B
T2	0.1630 AB	0.1093 B
T3	0.1900 AB	0.1377 AB
T4	0.2330 A	0.1650 A
T5	0.1330 AB	0.0950 B
CV. (%)	21.43	15.30
F-Test	**	**

ตารางที่ 7 เครื่องหมายที่ใช้แสดงในกรณีที่รับช่องเดียวทั้งหมดที่ได้รับการทดสอบทั้ง 4 แหล่งวัสดุเดิมของพืชในแหล่งเพาะชำนั้นซึ่งรังสรรค์ที่ไม่ได้รับการเพาะปลูกในแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งที่มาของพืช

แหล่งที่มาของพืช	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉	น้ำ灌溉
T1	0.042 A	0.240 B	1.318 B	4.604 A	17.101	9.448	1.298	61.110 A	95.638 A	4.362 C	73.333 AB	13.896
T2	0.041 A	0.275 A	1.391 AB	4.864 A	19.255	10.326	1.368	66.889 A	94.691 A	5.309 C	90.000 A	13.318
T3	0.013 A	0.283 A	1.142 A	4.748 A	17.274	9.715	1.383	68.889 A	89.670 BC	10.330 AB	93.333 A	14.489
T4	0.013 A	0.266 A	1.379 AB	4.855 A	17.608	9.306	1.377	56.889 A	88.626 C	11.374 A	90.000 A	14.886
T5	0.041 A	0.212 C	1.283 B	3.942 B	17.060	9.840	1.313	42.000 B	91.496 B	8.504 B	60.000 B	13.340
CV.(%)	4.42	2.89	2.96	4.96	6.49	7.49	14.65	7.48	1.02	11.74	15.22	16.05
F-Test	NS	*+	**	**	NS	NS	**	**	**	*	NS	

หมายความว่า NS non significant

* : significant at 5 % level

** : significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 8 ผลกระทบทางบวก ใหม่เพิ่มอยู่อีกต่อไปในปริมาณที่ได้รับอยู่ต่อทั้ง 4 แหล่งวัสดุเดียวกันเพื่อประเมินพัฒนาการรับฟังที่ดีที่สุด

ตัวอย่าง	น้ำหนัก แห้ง	น้ำหนัก น้ำหนัก													
T1	0.051 AB	0.233 B	0.854 B	4.305 B	12.136 AB	10.758 A	1.698 A	52.667	98.341	1.659 B	86.67	12.109			
T2	0.018 B	0.255 AB	0.960 A	4.768 A	13.101 A	10.546 AB	1.671 A	54.000	95.752	3.248 AB	100.00	12.988			
T3	0.050 AB	0.233 B	1.011 A	4.271 B	13.002 A	10.034 AB	1.549 AB	60.444	97.673	2.327 B	90.000	13.873			
T4	0.051 A	0.260 A	1.011 A	4.272 B	12.957 A	9.940 AB	1.586 AB	74.444	97.199	2.801 B	96.667	13.863			
T5	0.013 C	0.219 AB	0.814 B	3.693 C	10.692 B	9.821 B	1.478 B	60.222	93.599	6.401 A	93.333	11.378			
(V%)	2.68	4.82	3.99	3.9	4.75	4.41	3.99	31.75	8.93	38.17	12.68	15.04			
**	**	*	**	**	*	*	**	NS	NS	**	NS	NS			

NS : not significant

* : significant at 5 % level

** : significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปูย์เคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของไบหม่อนสำหรับไวนวัชแกล และผลต่อการเลี้ยงไหง: ไทยสูกผลกระทบวัชแกล ในอุตุณ์หนาบว่า

ผลผลิตใบหน่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 51 เสียงไวนวัชแกลในอุตุณ์หนาบว่า (ตารางที่ 3)

น้ำหนักใบรวมกิโลกรัมแบบแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T4 และ T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.083 และ 3.030 กิโลกรัมต่อต้น ตามลำดับ กลุ่มที่รองลงมา ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T1 และ T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.297 และ 2.230 กิโลกรัมต่อต้นตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.080 กิโลกรัมต่อต้น

น้ำหนักใบ สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T4 และ T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.207 และ 1.093 กิโลกรัมต่อต้น ตามลำดับ กลุ่มที่รองลงมา ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.823 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ T5 และ T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.623 และ 0.403 กิโลกรัมต่อต้น

ผลการเลี้ยงไหงไทยสูกผลกระทบวัชแกล ในอุตุณ์หนาบว่า (ตารางที่ 9)

น้ำหนักหนอนวัชที่ 4 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T3, T4, T1 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.105, 5.070, 5.044 และ 4.918 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.942 กรัม

น้ำหนักหนอนวัชที่ 5 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 5 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.070 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.190 กรัม กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.610 กรัม กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.340 กรัม กลุ่มที่ 5 ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.060 กรัม

น้ำหนักรังษด จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.560 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T3, T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.520, 11.220 และ 10.210 กรัมตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย์เคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.840 กรัม

น้ำหนักเบโลกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 สามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.077 กรัม กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T2, T3, T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.600, 1.588, 1.351 และ 1.313 กรัม ตามลำดับ

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เข้าช่อง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.00 และ 74.444 % กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูยเคลม T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.333 และ 58.889 % กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.00 %

เบอร์เซ็นต์รังสี จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 แบ่งได้เป็นกลุ่มที่ให้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 95.089 % กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T2, T5, T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.153, 91.496, 91.268 และ 91.052 % ตามลำดับ

เบอร์เซ็นต์รังสีชีช จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T4, T3, T5 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.948, 8.732, 8.504 และ 7.847 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.911 %

เบอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ของตักเหี้ยว จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 ซึ่งแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T4, T3, T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333, 90.00, 90.00 และ 90.00 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.00 %

เบอร์เซ็นต์เบโลกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 ซึ่งแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.750 % กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูยเคลม T2 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.270 และ 13.833 % กรัม กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคลม T5 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.340 และ 13.232 %

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้

27

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปัจจัยเคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของใบหน่อนสำหรับ
ไนโวัยแก้ และผลต่อการเลี้ยงไนโวไทยสูกหอยด้วยแก้ ในดูหน้าพบว่า

ผลผลิตใบหน่อนพันธุ์บัวรัมย์ 51 สำหรับเลี้ยงไนโวัยแก้ในดูหน้าพบว่า (ตารางที่ 4)

น้ำหนักใบรวมกิจ สามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.620 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.183 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.600 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.890 กิโลกรัมต่อต้น และกลุ่มสุดท้ายได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.577 กิโลกรัมต่อต้น

น้ำหนักใบ สามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.543 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.340 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.020 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.633 กิโลกรัมต่อต้น และกลุ่มสุดท้ายได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.310 กิโลกรัมต่อต้น

ผลการเลี้ยงไนโวไทยสูกหอยด้วยแก้ ในดูหน้าพบว่า (ตารางที่ 10)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.412 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.266 กรัม กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T1 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.950 และ 3.932 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.693 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 5 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T3, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.330, 17.610 และ 17.300 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปัจจัยเคมี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.814 และ 10.69 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักรังสีด จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งสามารถได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.940 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.340 และ 10.440 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.821 กรัม กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.994 กรัม

น้ำหนักเปลือก/rss จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.987 และ 1.653 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.478 กรัม กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.360 กรัม กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.042 กรัม

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เบ้าจ่อ ที่เลี้ยงคavia สูตรปั๊บคมี T2, T4, T5, T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.444, 63.333, 60.222, 58.00 และ 50.889 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เบอร์เช็นต์รังดี จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T2, T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 97.924, 97.004 และ 96.889 % ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.599 % กลุ่มค่าสูด ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.823 %

เบอร์เช็นต์รังเดีย จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.180 % กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.401 % กลุ่มค่าสูด ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T4, T3 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.111, 2.996 และ 2.076 % ตามลำดับ

เบอร์เช็นต์ความสมมูลของดักแด๊ที่เลี้ยงคavia สูตรปั๊บคมี T4, T1, T5, T3 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.667, 93.333, 93.333, 90.00 และ 90.00 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เบอร์เช็นต์เปลือกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.289 % กลุ่มค่าสูด ได้แก่ สูตรปั๊บคมี T3, T5, T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.391, 13.378, 13.044 และ 11.565 % ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลของผลผลิตใบหม่อนพันธุ์ บุรีรัมย์ 51 สำหรับเลี้ยงไก่นวัยอ่อน และวัยแก่ในฤดูฝน

Treatment	ฤดูฝน	
	ใบ - กิโล (กก.ต่อต้น)	ไข่ (กก.ต่อต้น)
T1	2.296 ^a AB	0.4033 B
T2	2.2300 AB	0.8233 AB
T3	3.0300 A	1.0933 A
T4	3.0833 A	1.2067 A
T5	1.0800 B	0.6233 B
CV. (%)	35.93	28.31
F-Test	*	**

ตารางที่ 4 แสดงผลผลิตใบหน่อนหันรุ่งบุรีรัมย์ 51 ส่าหรับเสื้งไนโอมวัชอ่อน และวัชแก่ในฤดูหนาว

Treatment	ฤดูหนาว	
	ใบ + กิ่ง (กก.ต่อต้น)	ใบ (กก.ต่อต้น)
T1	0.8900 BC	0.6333 BC
T2	1.6000 ABC	1.0200 ABC
T3	2.1833 AB	1.3400 AB
T4	2.6200 A	1.5433 A
T5	0.5767 C	0.3100 C
CV. (%)	33.87	30.83
F-Test	**	**

ตารางที่ 9 เมตริกาทางเคมีและไนโตรเจนต่ำของดินในบ่อ "บ่อ 4" ที่ถูกตัด หลากหลายชั้น 4 เมตร บนบันได รัฐวิสาหกิจชุมชนที่ได้มาจากผู้ปลูกต่อ "บ่อ 4"

ลักษณะ ดิน	น้ำหนัก ดิน	น้ำหนัก น้ำมันวาร์ส (%)	น้ำหนัก น้ำมันวาร์ส (%)	บ่อ 4 บ่อ 5		ความ คงอยู่ คงอยู่ (%)	ความ คงอยู่ คงอยู่ (%)
				น้ำหนัก น้ำมันวาร์ส (%)	ร่อง (%)		
11	5.04 A	20.338 C	10.212 AB	1.351 B	58.889 B	95.089 A	4.911 B
12	1.918 A	21.194 AB	11.223 AB	1.600 B	59.333 B	92.153 B	7.847 A
13	5.105 A	22.612 B	11.519 AB	1.588 B	84.000 A	91.268 B	8.732 A
T 1	5.070 A	25.066 A	12.562 A	2.077 A	74.444 A	91.052 B	8.948 A
T 5	3.942 F	17.060 D	9.840 B	1.313 B	42.000 C	91.496 B	8.504 A
(CV, %)	2.16	3.02	8.51	6.53	8.09	1.04	12.19
F-Test	*	*	*	*	*	*	*

หมายเหตุ NS : not significant

* : significant at 5 % level

** : significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 10 เมตรุมเดินทางเดินทางที่วิ่งออกเดินทางวิ่งในท่าเรือที่ญี่ปุ่นและท่านบนวัน 4 และท่านบนวัน 5 คือเมืองที่ได้รับการทดสอบทั้ง 7 ประเทศ

บุกรุป ใหม่	เดินทาง ใหม่	เดินทาง เดินทาง	เดินทางเดินทาง	เดินทางเดินทาง	เดินทางเดินทาง	เดินทางเดินทาง	เดินทางเดินทาง	เดินทางเดินทาง
T1 3,950 BC	12,814 BC	8,994 C	1,042 C	50,889	87,823 C	12,177 A	93,333	11,565 B
T2 1,266 AB	17,611 A	10,440 ABC	1,360 B	64,444	97,924 A	2,076 C	90,000	13,044 B
T3 4,412 A	18,331 A	11,943 A	1,687 A	58,000	97,004 A	2,996 C	90,000	13,391 B
T4 3,9332 BC	17,297 A	11,342 AB	1,653 A	63,333	96,889 A	3,111 C	96,667	18,289 A
T5 3,693 C	10,692 B	9,821 BC	1,478 AB	60,222	93,599 B	6,401 B	93,333	13,378 B
(V.%) 3.52	6.44	5.94	6.95	17.8	1.12	19.72	10.79	6.01
F-Test	* ^a	* ^a	**	NS	**	**	NS	**

หมายเหตุ NS : not significant

* : significant at $\leq 5\%$ level

*^a : significant at 1% level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปูยเคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของไข่ม่อน และผลต่อการเลี้ยงไข่ในไก่สูตรพันพุ่มปูยเคมีซึ่งต่อไปนี้จะอธิบายว่า

จากการศึกษาผลการเลี้ยงไข่ในหมู่ไข่ที่ใส่ปูยเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาสูตรที่ 1 ในฤดูฝนพบว่า (ตารางที่ 11)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 ที่เลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T2, T3, T4, T1 และ T5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.044, 0.043, 0.043, 0.042 และ 0.041 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคมี T3, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0283, 0.275 และ 0.266 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูยเคมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.215 กรัม กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.212 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคมี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.442 กรัม กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูยเคมี T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.391 และ 1.379 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคมี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.318 และ 1.283 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.923 กรัม

ในวัยค่อนเลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.446 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.407 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.583 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาปูยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.044 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

พ้าหนักหนอนวัยที่ 5

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.100 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.047 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเ肯ี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.812 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.874 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.338 กรัม

ซึ่งจะให้ผลแตกต่างทางสถิติที่ระดับ... .^{***} นีนไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ อาหารปู๊บเคนี T3 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ บุตรปู๊บเคนี T1, T2 และ T4 กลุ่มนี้ ต่ำสุด ได้แก่ บุตรปู๊บเคนี T5

พ้าหนักรังสรรค

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.747 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.455 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.484 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.884 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปู๊บเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.212 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักเปลือกรัง

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.428 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.350 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.479 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.220 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.351 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตัวรากรอยู่รอดวัย 5 - เข้าช่อง

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.778 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.556 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 77.556 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.889 %

จะให้ผลแทรกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T1, T4, และ T2 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T5

ເປົ້ອຮ່ວ້ນຕໍ່ຮັກ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 91.389 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 91.094 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 90.108 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 89.203 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 95.089 %

ຈະໄຫ້ຜລແຕກຕ່າງກັນທາງສົດທີ່ຮະດັບກວາມເປັນໄປໄດ້ 0.01 ໂດຍສາມາດແປ່ງໄດ້ 2 ກລຸ່ມ ຜຶ່ງກລຸ່ມທີ່ສູງທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ກລຸ່ມຕໍ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູບເຄມີ T1, T2, T3 ແລະ T4

ເປົ້ອຮ່ວ້ນຕໍ່ຮັກເສີຍ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 8.611 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 8.906 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 9.892 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 10.767 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 4.911 %

ຈະໄຫ້ຜລແຕກຕ່າງກັນທາງສົດທີ່ຮະດັບກວາມເປັນໄປໄດ້ 0.01 ໂດຍແປ່ງໄດ້ເປັນ 2 ກລຸ່ມ ທີ່ໄຫ້ກ່າວເນີ້ນທີ່ສູງທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູບເຄມີ T4, T3, T2 ແລະ T1 ກລຸ່ມຕໍ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູບເຄມີ T5

ເປົ້ອງເຫັນຕໍ່ຄວາມສະນູມຍື່ບອງດັກເຫຼີ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 96.667 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 100.00 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 93.333 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 90.00 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 90.00 %

ຊື່ໄມ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງສົດິຕີ

ເປົ້ອງເຫັນຕໍ່ເປົລືອກຮັງ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 13.374 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 12.885 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 13.980 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 12.359 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຽບປູ້ຍໍານີ້ T1 ໄດ້ຄ່າ
ເນີ້ນທ່າກັນ 13.232 %

ຊື່ໄມ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງສົດິຕີ

จากการศึกษาผลการเลืองไหนด้วยใบหม่อนที่ใส่ปูยเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลืองคัวบปูยสูตรที่ 2 ในฤดูฝนพบว่า (ตารางที่ 12)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 ที่เลืองคัวบสูตรปูยเคมี T2, T3, T4, T1 และ T5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.044, 0.043, 0.043, 0.042 และ 0.041 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T3, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0283, 0.275 และ 0.266 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูยเคมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.215 กรัม กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.212 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยจะแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.442 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูยเคมี T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.391 และ 1.379 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.318 และ 1.283 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปูยเคมี T1 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปูยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.762 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปูยเคมี T2 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปูยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.149 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปูยเคมี T3 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปูยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.392 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปูยเคมี T4 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปูยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.436 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปูยเคมี T5 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปูยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.918 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T4 และ T3 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูยเคมี T2 และ T5 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T1

น้ำหนักหมอนวัยที่ 5

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T1 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.319 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.667 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T3 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.524 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T4 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.701 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T5 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.194 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักรังษณ์

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T1 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.407 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.086 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T3 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.448 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T4 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.791 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T5 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปู๊บเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.223 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปู๊บเคมี T2 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปู๊บเคมี T3 และ T5 กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปู๊บเคมี T4 และ T1

น้ำหนักเปลือกธง

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.498 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.769 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.864 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.488 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.600 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T3 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T2 และ T5 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T1 และ T4

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เนื้อจ่อ

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.556 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.556 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.556 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงด้วยสูตรปุ๋ยเคมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.333 %

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T3, T2, T1 และ T4 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T5

เปลี่ยนตัวรังสี

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.910 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.337 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T3 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.183 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T4 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 94.765 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T5 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.153 %

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เปลี่ยนตัวรังสี

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T1 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.090 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.663 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T3 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.817 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T4 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.235 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T5 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.847 %

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T3 และ T2 กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T5, T1 และ T4

ເປົ້າຮັນຕໍ່ຄວາມສົນນູຮ່ອງດັກເຕີ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 90.00 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 86.667 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 93.333 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 90.00 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 90.00 %

ຊື່ໄມ່ມີຄວາມແດກຕ່າງກັນທາງສົດີ

ເປົ້າຮັນຕໍ່ເປົ້ອກຮັງ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 14.321 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 14.663 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 16.306 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 13.809 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ້ເກມີ T2 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 14.270 %

ຈະໄຫ້ມີລັບແດກຕ່າງກັນທາງສົດີທີ່ຈະດັບຄວາມເປັນໄປໄສ 0.05 ໂດຍສາມາຮັບແປ່ງໄດ້ 3 ກຸ່ມ ຊື່ກຸ່ມທີ່ສູງທີ່ສຸດໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ້ເກມີ T3 ກຸ່ມຮອງລົງມາໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ້ເກມີ T2 ກຸ່ມຕໍ່ສຸດໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ້ເກມີ T1, T5 ແລະ T4

จากการศึกษาผลการเลือดไขมันตัวบินหม่อนที่ใส่ปูย Kemีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน แล้วขึ้นแก่เลือดตัวบินปูยสูตรที่ 3 ในอุดหนาพวย (ตารางที่ 13)

น้ำหนักหอนอนวัยที่ 1 ที่เลือดตัวบินปูย Kemี T2, T3, T4, T1 และ T5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.044, 0.043, 0.043, 0.042 และ 0.041 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีผลแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักหอนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kemี T3, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0283, 0.275 และ 0.266 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูย Kemี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.215 กรัม กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย Kemี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.212 กรัม

น้ำหนักหอนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kemี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.442 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูย Kemี T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.391 และ 1.379 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย Kemี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.318 และ 1.283 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหอนอนวัยที่ 4

ในวัยอ่อนเลือดตัวบินปูย Kemี T1 และในวัยแก่เลือดตัวบินปูย Kemี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.457 กรัม

ในวัยอ่อนเลือดตัวบินปูย Kemี T2 และในวัยแก่เลือดตัวบินปูย Kemี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.687 กรัม

ในวัยอ่อนเลือดตัวบินปูย Kemี T3 และในวัยแก่เลือดตัวบินปูย Kemี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.658 กรัม

ในวัยอ่อนเลือดตัวบินปูย Kemี T4 และในวัยแก่เลือดตัวบินปูย Kemี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.587 กรัม

ในวัยอ่อนเลือดตัวบินปูย Kemี T5 และในวัยแก่เลือดตัวบินปูย Kemี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.105 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kemี T2 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูย Kemี T3, T4 และ T1 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย Kemี T5

น้ำหนักหอนวัชที่ 5

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.480 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.759 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.356 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.243 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.612 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักรังสรรค์

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.612 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.959 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.196 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.068 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูขกมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.519 กรัม

จะให้ผลทดสอบต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูขกมี T2 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูขกมี T5, T3 และ T4 กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูขกมี T1

น้ำหนักเปลือกธง

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.476 กรัม

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.786 กรัม

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.647 กรัม

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T4 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.629 กรัม

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.588 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T2 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T3, T4 และ T5 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T1

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เข้าห้อง

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.667 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T2 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.000 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.222 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T4 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71.556 %

ในวัยอ่อนเลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 และในวัยแก่เลือบคัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.000%

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ເປົ້າຮັບເຫັນທີ່

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 93.568 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 92.265 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 95.734 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 87.506 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 91.268 %

ຈະໄຟ້ພລແຕກຕ່າງກັນທາງສົດທີ່ຈະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ 0.01 ໂດຍສາມາດແປ່ງໄດ້ 3 ກຸ່ມ ຜຶ່ງກຸ່ມທີ່ສູງທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ແລະ T1 ກຸ່ມຮອງລົງມາໄດ້ແກ່ T2 ແລະ T5 ກຸ່ມຕໍ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເຄມີ T4

ເປົ້າຮັບເຫັນທີ່

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 6.432 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 7.735 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 4.266 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 12.494 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເຄມີ T3 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 8.732 %

ຈະໄຟ້ພລແຕກຕ່າງກັນທາງສົດທີ່ຈະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ 0.01 ໂດຍສາມາດແປ່ງໄດ້ 3 ກຸ່ມ ຜຶ່ງກຸ່ມທີ່ສູງທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເຄມີ T4 ກຸ່ມຮອງລົງມາໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເຄມີ T5, T2 ແລະ T1 ກຸ່ມຕໍ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເຄມີ T3

ເປົ້າ/ເຫັນຕໍ່ຄວາມສມຽບໝໍອງຕັດແຕ່

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 86.667 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 76.667 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 96.667 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 100.00 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 90.00 %

ຈຶ່ງໄມ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງສົດິຕີ

ເປົ້າ/ເຫັນຕໍ່ເປົ້ອກຮັງ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 13.931 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 14.961 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 14.719 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 14.772 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູ່ເກມີ T3 ໄດ້ກ່າວ
ເນີລື່ບທ່າກັນ 13.833 %

ຈະໄຫ້ຜລແຕກຕ່າງກັນທາງສົດິຕີທີ່ຮະຕັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ 0.05 ໂດຍສາມາດແບ່ງໄຕ້ 3
ກລຸ່ມ ຈຶ່ງກລຸ່ມທີ່ສູງທີ່ສູດ ໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູ່ເກມີ T2 ກລຸ່ມຮອງລົງມາໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູ່ເກມີ T4, T3 ແລະ T1
ກລຸ່ມຕໍ່ສູດ ໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູ່ເກມີ T5

จากการศึกษาผลการเลืองไข่หมดไข่หม่อนที่ใส่ปั๊บเคมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลืองตัวขับปั๊บสูตรที่ 4 ในฤดูผ่านพบว่า (ตารางที่ 14)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 ที่เลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T2, T3, T4, T1 และ T5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 0.044, 0.043, 0.043, 0.042 และ 0.041 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T3, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0283, 0.275 และ 0.266 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.215 กรัม กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.212 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.442 กรัม กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.391 และ 1.379 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.318 และ 1.283 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4

ในวัยอ่อนเลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T1 และในวัยแก่เลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.407 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T2 และในวัยแก่เลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.607 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T3 และในวัยแก่เลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.545 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T4 และในวัยแก่เลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.624 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T5 และในวัยแก่เลืองตัวขับสูตรปั๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.070 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T4 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T2, T3 และ T1 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T5

นำหนักหนอนวัยที่ 5

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.667 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.728 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.216 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.284 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.066 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T1 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T3, T2 และ T5 กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T4

นำหนักรังษด

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.758 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.733 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.052 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.139 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.562 กรัม

ซึ่ง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

นำหน้าเบื้องต้น

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.999 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเ肯ี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.033 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.108 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.896 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.077 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เข้าจ่อ

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.000 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80.000 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเ肯ี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.333 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 73.333 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ๊บเคนี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.444 %

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ปอร์เซ็นต์รังสี

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.384 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T2 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.134 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T3 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.845 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.509 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T5 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.052 %

จะใช้ผลทดสอบต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T1 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T3 กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T5 และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T2 และ T4

ปอร์เซ็นต์รังสีเสีย

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.616 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T2 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.866 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T3 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.155 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.491 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T5 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.948 %

จะใช้ผลทดสอบต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T4 และ T2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T5 กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T3 และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T1

เปอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ของดักแด้

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333 %

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เปอร์เซ็นต์เปลือกรัง

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.772 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.953 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.145 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.583 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงด้วงสูตรปุ่งคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.750 %

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

จากการศึกษาผลการเลือดไปหมู่เรียบในหมู่อนที่ใส่ปูบเขมีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน แสดงวัยแก่เลือดคัวบปูบสูตรที่ 5 ในเดือนพฤษภาคม (ตารางที่ 15)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 ที่เลือดคัวบสูตรปูบเขมี T2, T3, T4, T1 และ T5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.044, 0.043, 0.043, 0.042 และ 0.041 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบเขมี T3, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0283, 0.275 และ 0.266 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูบเขมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.215 กรัม กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบเขมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.212 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบเขมี T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.442 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูบเขมี T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.391 และ 1.379 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบเขมี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.318 และ 1.283 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4

ในวัยอ่อนเฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T1 และในวัยแก่เฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.604 กรัม

ในวัยอ่อนเฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T2 และในวัยแก่เฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.864 กรัม

ในวัยอ่อนเฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T3 และในวัยแก่เฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.748 กรัม

ในวัยอ่อนเฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T4 และในวัยแก่เฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.855 กรัม

ในวัยอ่อนเฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T5 และในวัยแก่เฉลี่ยคัวบสูตรปูบเขมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.942 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบเขมี T2, T4, T3 และ T1 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบเขมี T5

น้ำหนักหนอนวัยที่ 5

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T1 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.101 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T2 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.255 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T3 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.274 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T4 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.608 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.060 กรัม

ซึ่ง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักรังษด

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T1 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.448 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T2 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.326 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T3 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.715 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T4 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.306 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 และ ในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.840 กรัม

ซึ่ง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักเปลือกรัง

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.298 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.368 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.383 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.377 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.313 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เข้าจ่อ

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61.111 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.889 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.889 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.889 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปุ่ยเกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.000 %

จะให้ผลแผลกกว่ารากนกทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปุ่ยเกมี T3, T2, T1 และ T4 กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปุ่ยเกมี T5

เปอร์เซ็นต์รังดี

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 95.638 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 94.691 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.670 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.626 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.496 %

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T1 และ T2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T5 กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T3 และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T4

เปอร์เซ็นต์รังเสีย

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.363 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.310 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.327 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.377 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.507 %

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T4 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T3 กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T5 และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T2 และ T1

ເປົ້າຮັບຕີຄວາມໝນນູຽນຂອງດັກແສ້

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 73.333 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 90.00 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 93.333 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 90.00 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 60.00 %

ຈະໄຫ້ພລມຕົກຕ່າງກັນທາງສັດທິທີ່ຮະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ 0.05 ໂດຍສາມາດແບ່ງໄດ້ 3 ກລຸ່ມ ທີ່ຈຶ່ງກຸ່ມທີ່ສູງທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູບເຄມີ T3, T4 ແລະ T2 ກລຸ່ມຮອງລົງມາໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ກລຸ່ມຕໍ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕຣີປູບເຄມີ T5

ເປົ້າຮັບຕີເປົ້າລົກຮັງ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 13.896 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 13.318 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 14.489 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 14.886 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູຕຣີປູບເຄມີ T5 ໄດ້ກ່າວເນີ້ນທ່າກັນ 13.340 %

ທີ່ມີມີຄວາມແຄດຕ່າງກັນທາງສັດທິ

ตารางที่ 11 ผลลัพธ์การเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้รับจากการทดลองต่างๆ ใน "พืชวีเชีย" ตามตัวบ่งชี้คุณภาพที่ 1 และคุณภาพที่ 2

ตัวบ่งชี้	น้ำมัน คริสตัล	น้ำมัน น้ำมัน									
T ₁	0.042	0.215 B	1.318 B	4.923	22.100 AB	10.747	1.428	87.778 A	389 B	8.611 A	96.667
T ₂	0.044	0.275 A	1.391 AB	5.446	22.047 AB	10.455	1.350	83.556 A	91.094 B	8.906 A	100.00
T ₃	0.043	0.283 A	1.442 A	5.407	22.812 A	10.484	1.479	77.556 AB	90.108 B	9.892 A	93.333
T ₄	0.043	0.266 A	1.379 AB	5.583	20.874 AB	9.884	1.220	84.667 A	89.233 B	10.767 A	90.000
T ₅	0.041	0.212 C	1.283 B	5.044	20.338 B	10.212	1.351	58.889 B	95.039 A	4.911 B	90.000
CV.(%)	4.47	2.89	2.96	6.7	3.89	7.39	14.31	13.69	1.16	12.33	7.77
F-Test	NS	*+	**	NS	**	NS	*	**	**	**	NS

หมายเหตุ NS : not significant

* : significant at 5 % level

*+ : significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 12 ผลของการต่าง variance ในการเพาะพันธุ์ต่อไปนี้เป็นครั้งเดียว ณ ไข่ไก่วันที่ 10 และวันที่ 2 ไข่ไก่ปัน

พันธุ์ไข่ ใหม่	น้ำมัน	น้ำมัน		น้ำมัน		น้ำมัน		น้ำมัน		น้ำมัน		น้ำมัน	
		น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี	น้ำมันดี
T1	0.042	0.215 B	1.318 B	4.762 B	24.319	10.407 B	1.498 B	81.55 C A	92.910	7.090 B	90.000	14.321 B	
T2	0.044	0.275 A	1.391 AB	5.149 AB	24.677	12.086 A	1.769 AB	83.556 A	89.337	10.663 A	86.667	14.663 AB	
T3	0.043	0.283 A	1.442 A	5.392 A	24.524	11.448 AB	1.864 A	87.556 A	88.183	11.817 A	93.333	16.305 A	
T4	0.043	0.266 A	1.379 AB	5.436 A	23.701	10.791 B	1.488 B	80.667 A	94.765	5.235 B	90.000	13.809 B	
T5	0.041	0.212 C	1.283 B	4.918 AB	24.194	11.223 AB	1.600 AB	59.333 B	92.153	7.847 B	90.000	14.270 B	
CV(%)	4.43	2.89	2.96	5.91	3.77	5.3	9.72	8.11	2.36	12.26	13.76	6.89	
F: F _{crit}	NS	**	**	*	NS	*	*	**	NS	**	NS	*	

หมายเหตุ NS : not significant

* : significant at 5 % level

** : significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 1.3 ผลการทดสอบค่าทางสถิติทางคณิตศาสตร์ของตัวแปรตามที่ได้รับความต้องการในในการอธิบายและทดสอบสมมุติฐานที่ 3 ในพัฒนา

ตัวแปรตาม	จำนวนผู้	จำนวนผู้	จำนวนผู้	จำนวนผู้	จำนวนผู้	จำนวนผู้	จำนวนผู้	จำนวนผู้	จำนวนผู้	จำนวนผู้	จำนวนผู้
T1	0.042	0.215 B	1.318 B	5.457 AB	23.480	10.612 B	1.476 B	86.667	93.568 AB	6.432 B	86.667
T2	0.014	0.275 A	1.391 AB	5.637 A	24.759	11.959 A	1.786 A	84.000	92.265 B	7.735 B	76.667
T3	0.043	0.281 A	1.412 A	5.658 AB	24.356	11.196 AB	1.647 AB	82.222	95.734 AB	4.266 C	96.667
T4	0.043	0.266 A	1.379 AB	5.587 AB	23.243	11.068 AB	1.629 AB	71.556	87.506 C	12.494 A	100.00
T5	0.041	0.212 C	1.283 B	5.105 B	22.612	11.519 AB	1.588 AB	84.000	91.268 B	8.732 B	90.000
(CV, %)	4.43	2.89	2.96	3.57	4.61	4.29	5.29	14.1	1.03	11.98	14.05
F-Test	NS	**	**	**	NS	*	**	NS	**	**	NS

หมายเหตุ NS = not significant

* : significant at 5 % level

** : significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 14 ผลของการวิเคราะห์ทางสถิติที่ได้รับมาอย่างต่อต้องไม่ใช่วิธีทางคณิตศาสตร์ 4 ในชุดปัจจุบัน

ตัวอย่าง	น้ำหนัก กิโลกรัม										
T1	0.042	0.215 B	1.318 L	5.407 AB	27.667 A	12.758	1.999	78.000	93.384 A	6.616 C	100.00
T2	0.044	0.275 A	1.391 AB	5.607 AB	25.728 AB	12.733	2.033	80.000	89.134 C	10.866 A	80.000
T3	0.043	0.283 A	1.442 A	5.545 AB	26.216 AB	13.052	2.108	87.333	91.845 AB	8.155 BC	96.667
T4	0.043	0.266 A	1.379 AB	5.624 A	24.284 B	12.139	1.896	73.333	88.509 C	11.491 A	93.333
T5	0.041	0.212 C	1.283 B	5.070 B	25.066 AB	12.562	2.077	74.444	91.052 B	8.948 B	93.333
CV(%)	4.43	2.89	2.96	3.54	5.63	10.18	11.33	14.18	0.81	8.02	12.77
P-Test	NS	**	**	***	*	NS	NS	**	**	**	NS

หมายเหตุ NS : not significant

* : significant at 5% level

** : significant at 1% level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 15 ผลของการทดสอบทางสถิติทางคณิตศาสตร์ต่างๆ ในไนโตรบีต่อต้านและไนโตรฟายเซอร์ฟิซิคอลที่ 5 บนกราฟ

ตัวอย่าง	น้ำมัน			น้ำมันดีเซล			น้ำมันดีเซล			น้ำมันดีเซล			น้ำมันดีเซล		
	น้ำมันร้อน 1	น้ำมันร้อน 2	น้ำมันร้อน 3	น้ำมันร้อน 4	น้ำมันร้อน 5	น้ำมันร้อน 6	น้ำมันร้อน 7	น้ำมันร้อน 8	น้ำมันร้อน 9	น้ำมันร้อน 10	น้ำมันร้อน 11	น้ำมันร้อน 12	น้ำมันร้อน 13	น้ำมันร้อน 14	น้ำมันร้อน 15
T1	0.012	0.215 B	1.318 B	4.601 A	17.101	9.448	1.298	61.111 A	95.638 A	4.362 C	73.333 AB	13.896			
T2	0.014	0.275 A	1.391 AB	4.864 A	19.255	10.326	1.368	66.889 A	94.691 A	5.309 C	90.000 A	13.318			
T3	0.013	0.283 A	1.412 A	4.748 A	17.274	9.715	1.383	68.889 A	89.670 BC	10.330 AB	93.333 A	14.489			
T4	0.013	0.266 A	1.379 AB	4.855 A	17.608	9.306	1.377	56.889 A	88.626 C	11.374 A	90.000 A	14.886			
T5	0.041	0.212 C	1.283 B	3.942 B	17.060	9.840	1.313	42.000 B	91.496 B	8.504 B	60.000 B	13.340			
(%)	1.13	2.89	2.96	4.96	6.49	7.49	14.65	7.48	1.02	11.74	15.22	16.05			
F-test	NS	*+	**	**	NS	NS	**	**	**	*	*	NS			

หมายเหตุ NS : not significant

* : significant at 5 % level

** : significant at 1 % level

โดย DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปูยแคมีที่เหมาะสมต่อการเชริญ และผลผลิตของในหม่อน และผลต่อการเลี้ยงไก่ไข่ด้วยปูยแคมีสองอัตรา ในคุณภาพน้ำพบว่า

จากการศึกษาผลการเลี้ยงไก่ไข่ด้วยปูยแคมีสูตรต่างๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงตัวบุชสูตรที่ 1 ในถุงหนานาวนพบว่า (ตารางที่ 16)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูยแคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.054 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูยแคมี T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.051 และ 0.050 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูยแคมี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.048 กรัม และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูยแคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.043 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยแคมี T4, ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.260 กรัม กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูยแคมี T2 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.255 และ 0.249 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยแคมี T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.233 และ 0.233 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยแคมี T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.011, 1.011 และ 0.960 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยแคมี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.854 และ 0.814 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุชสูตรปูยแคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุชสูตรปูยแคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.217 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุชสูตรปูยแคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุชสูตรปูยแคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.484 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุชสูตรปูยแคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุชสูตรปูยแคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.340 กรัม

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T4 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.144 กรัม

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.950 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T2 และ T3 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T1 และ T4 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปุ่ยเคนี T5

น้ำหนักหนอนวัยที่ 5

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.428 กรัม

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T2 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.708 กรัม

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.682 กรัม

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T4 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.888 กรัม

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.814 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักรังษด

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.681 กรัม

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.353 กรัม

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.132 กรัม

ในวับอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T4 และในวับแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.673 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.994 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
น้ำหนักเปลือกรัง

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T1 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.971 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T2 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.157 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.119 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T4 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.071 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.042 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
อัตราการอยู่อาศัย 5 - เม้า่อ

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61.556 %

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเ肯ี T2 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.444 %

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T3 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.778 %

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T4 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.889 %

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T5 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปุ่ยเคนี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50.889 %

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ເປົ້າຮັບຕີ

ໃນວັນອ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 83.709 %

ໃນວັນອ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 88.661 %

ໃນວັນອ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 83.848 %

ໃນວັນອ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 84.896 %

ໃນວັນອ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 87.823 %

ຈະໄຫ້ຜລແຕກຕ່າງກັນທາງສົດຍີທີ່ຮະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ 0.01 ໂຄງແນ່ງໄດ້ 3 ກລຸ່ມ ຈຶ່ງກລຸ່ມທີ່ສູງທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເກມີ T2 ແລະ T5 ກລຸ່ມຮອງລົງນາໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເກມີ T4 ກລຸ່ມຕໍ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເກມີ T3 ແລະ T1

ເປົ້າຮັບຕີເສຍ

ໃນວັນອ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 16.291 %

ໃນວັນອ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 11.349 %

ໃນວັນອ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 16.152 %

ໃນວັນອ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 15.104 %

ໃນວັນຄ່ອນເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື້ອງດ້ວຍສູຕະປູ່ເກມີ T1 ໄດ້ກ່າວເນັດີ່ທ່າກັນ 12.177 %

ຈະໄຫ້ຜລແຕກຕ່າງກັນທາງສົດຍີທີ່ຮະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ 0.01 ໂຄບສານເຮດແນ່ງໄດ້ 4 ກລຸ່ມ ຈຶ່ງກລຸ່ມທີ່ 1 ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເກມີ T1 ແລະ T3 ກລຸ່ມທີ່ 2 ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເກມີ T4 ກລຸ່ມທີ່ 3 ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເກມີ T5 ກລຸ່ມທີ່ 4 ໄດ້ແກ່ ສູຕະປູ່ເກມີ T2

ป่อร์เซ็นต์ความสนมูรฟ์ของลักษณะ

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.00 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T2 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T3 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.667 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T5 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.333 %

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ป่อร์เซ็นต์ปือกรัง

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.225 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T2 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.392 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T3 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.280 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T4 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.349 %

ในวัยอ่อนเลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T5 และในวัยแก่เลือบด้วยสูตรปุ่ยเคมี T1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.565 %

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T2 และ T4 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T3 และ T5 กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปุ่ยเคมี T1

จากการศึกษาผลการเลืองไข่ด้วยใบหม่อนที่ได้ปูน้ำนมีสูตรต่าง ๆ ในรักอ่อน และวัยแก่เลืองด้วยปูน้ำนมที่ 2 ในฤดูหนาวพบว่า (ตารางที่ 17)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูน้ำนม T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.054 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูน้ำนม T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.051 และ 0.050 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูน้ำนม T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.048 กรัม และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูน้ำนม T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.043 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูน้ำนม T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.260 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูน้ำนม T2 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.255 และ 0.249 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูน้ำนม T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.233 และ 0.233 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูน้ำนม T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.011, 1.011 และ 0.960 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูน้ำนม T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.854 และ 0.814 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4

ในรักอ่อนเลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T1 และในรักแก่เลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.753 กรัม

ในรักอ่อนเลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T2 และในรักแก่เลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.998 กรัม

ในรักอ่อนเลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T3 และในรักแก่เลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.724 กรัม

ในรักอ่อนเลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T4 และในรักแก่เลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.511 กรัม

ในรักอ่อนเลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T5 และในรักแก่เลืองด้วยสูตรปูน้ำนม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.266 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูยเข้ม T2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูยเข้ม T1 และ T3 กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูยเข้ม T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.511 กรัม กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูยเข้ม T5

น้ำหนักหนอนวัยที่ 5

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.743 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.708 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.601 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.180 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.611 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเข้ม T2 และ T3 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูยเข้ม T4 และ T1 กลุ่มน้ำดีสุด ได้แก่ สูตรปูยเข้ม T5

น้ำหนักรังษัด

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.262 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.447 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.044 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวสูตรปูยเข้ม T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.697 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T5 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.440 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
น้ำหนักเปลือกรวม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T1 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.507 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.572 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T3 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.523 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T4 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.429 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T5 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.360 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เนื้อจ์

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T1 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.222 %

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.444 %

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T3 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.889 %

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T4 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.000 %

ในวัยอ่อนเลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T5 และในวัยแก่เลืองคัวบสูตรปุ่ยเคลมี T2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.444 %

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ເປົ້າຮັບຕໍ່ຮັງດີ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 97.405 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 97.029 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 98.152 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 96.898 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 97.924 %

ຊື່ໄຟມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງສະຫຼິດ

ເປົ້າຮັບຕໍ່ຮັງເສີຍ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 2.595 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 2.971 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 1.848 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 3.102 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງຕ້ວະສູດຮູ່ບູກຄົມ T2 ໄດ້ກ່າວເລີ້ນທ່າກັນ 2.076 %

ຊື່ໄຟມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງສະຫຼິດ

ເປົ້ອຮັ້ນຕໍ່ຄວາມສມຽບຍໍອງດັກແດ້

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 100.00 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 100.00 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 96.667 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 93.333 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 90.00 %

ຊື່ ໂນມື້ຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງສະຫຼິບ

ເປົ້ອຮັ້ນຕໍ່ປຶກກັງ

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T1 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 13.403 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 13.701 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T3 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 13.803 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T4 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 13.352 %

ໃນວັນອ່ອນເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T5 ແລະ ໃນວັນແກ່ເລື່ອງດ້ວຍສູງຕຽບປຸ່ນເຄມີ T2 ໄດ້ກ່າວເຂົ້າຫຼື່ຍທ່າກັນ 13.044 %

ຊື່ ໂນມື້ຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງສະຫຼິບ

จากการศึกษาผลการเลืองไหนด้วยใบหนอนที่ใส่ปูขุนคีสูตรต่าง ๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลืองด้วยปูขุนคีที่ 3 ในเดือนกันยายน (ตารางที่ 18)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูขุนคี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.054 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูขุนคี T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.051 และ 0.050 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูขุนคี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.048 กรัม และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูขุนคี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.043 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขุนคี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.260 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูขุนคี T2 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.255 และ 0.249 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขุนคี T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.233 และ 0.233 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขุนคี T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.011, 1.011 และ 0.960 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขุนคี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.854 และ 0.814 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปูขุนคี T1 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปูขุนคี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.501 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปูขุนคี T2 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปูขุนคี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.267 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปูขุนคี T3 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปูขุนคี T3 ให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.782 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปูขุนคี T4 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปูขุนคี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.643 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปูขุนคี T5 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปูขุนคี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.412 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูยเคนี T2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูยเคนี T3 กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูยเคนี T4 และ T1 กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูยเคนี T5

น้ำหนักหนอนวัยที่ 5

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเ肯ี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.486 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.837 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเ肯ี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.843 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.395 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.331 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักรังษด

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.159 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.256 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเ肯ี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.799 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.292 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.943 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปูยเคลมี T3 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปูยเคลมี T2, T1 และ T5 กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปูยเคลมี T4

น้ำหนักเปลือกรัง

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.797 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.773 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.870 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.687 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.687 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เข้าจ่อ

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50.222 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.889 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 62.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 69.556 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบสูตรปูยเคลมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.00 %

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เปอร์เซ็นต์รังค

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T1 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.902 %

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเ肯ี T2 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 98.70 %

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 97.112 %

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T4 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 98.411 %

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T5 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเ肯ี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 97.004 %

จะให้ผลทดสอบต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปั๊บเคนี T2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปั๊บเคนี T4 กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปั๊บเคนี T3 และ T5 กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปั๊บเคนี T1

เปอร์เซ็นต์รังเสียง

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T1 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.198 %

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเ肯ี T2 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.300 %

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.383 %

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T4 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.589 %

ในวัยอ่อนเลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T5 และในวัยแก่เลืองด้วยสูตรปั๊บเคนี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.996 %

จะให้ผลทดสอบต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปั๊บเคนี T1 กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปั๊บเคนี T5 และ T3 กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปั๊บเคนี T4 กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปั๊บเคนี T2

ปะอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ของดักแด้

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.00 %

ชั่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ปะอร์เซ็นต์เปลือกรัง

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.175 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.629 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.936 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.518 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.391 %

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ชั่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T2 และ T4 กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T5 และ T3 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T1

จากการศึกษาผลการเลี้ยงไก่บนดินที่ใส่ปูชเคมีสูตรต่างๆ ในวัยอ่อน และวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาสูตรที่ 4 ในฤดูหนาวพบว่า (ตารางที่ 19)

น้ำหนักหันนอนวัยที่ 1 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูชเคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.054 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูชเคมี T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.051 และ 0.050 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูชเคมี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.048 กรัม และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูชเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.043 กรัม

น้ำหนักหันนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูชเคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.260 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูชเคมี T2 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.255 และ 0.249 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูชเคมี T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.233 และ 0.233 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหันนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูชเคมี T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.011, 1.011 และ 0.960 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูชเคมี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.854 และ 0.814 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหันนอนวัยที่ 4

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.460 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.552 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.578 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.317 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุปผาสูตรปูชเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.932 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปู๊บเคมี T3, T2 และ T1 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปู๊บเคมี T4 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปู๊บเคมี T5

น้ำหนักหนอนวัชที่ 5

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.577 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.311 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.364 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.628 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.297 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักกรังดู

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.767 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.053 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.257 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.130 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวขสูตรปู๊บเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.342 กรัม

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

หน้านักเปลือกหัง

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.779 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.782 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.859 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.632 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.653 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T3 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T2 และ T1 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T5 และ T4

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เข้าช่อง

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.000 %

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.667 %

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.111 %

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.889 %

ในวัยอ่อนเลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้งตัวบสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 63.333 %

ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เปรียบเทียบตัวแปรตัวบัญชี

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 95.167 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.987 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.814 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 95.071 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.889 %

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรบัญชี T5 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรบัญชี T1, T4 และ T3 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรบัญชี T2

เปรียบเทียบตัวแปรเสีย

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.833 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.013 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.186 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.929 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบัญชี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบัญชี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.111 %

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรบัญชี T2 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรบัญชี T3, T4 และ T1 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรบัญชี T5

เปอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ของดักแด้

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.667 %

จะให้ผลแยกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T2 และ T1 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T4 และ T5 กลุ่มค่ามาตรฐาน ได้แก่ สูตรปุ๋ยเคมี T3

เปอร์เซ็นต์เปลือกรัง

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.068 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.873 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.336 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.198 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวสูตรปุ๋ยเคมี T4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.289 %

ซึ่งในมีความแตกต่างกันทางสถิติ

การศึกษาผลการเลืองไหหนด้วยใบหนาคนที่ได้รับเคมีสูตรปั๊ง ฯ ให้วัยอ่อน และวัยแก่เลืองตัวชี้ปั๊ชาร์ที 5 ไม่ถูกหนานาทบว่า (ตารางที่ 20)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปั๊ชเคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.054 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปั๊ชเคมี T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.051 และ 0.050 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปั๊ชเคมี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.048 กรัม และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปั๊ชเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.043 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊ชเคมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.260 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปั๊ชเคมี T2 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.255 และ 0.249 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปั๊ชเคมี T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.233 และ 0.233 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊ชเคมี T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.011, 1.011 และ 0.960 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปั๊ชเคมี T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.854 และ 0.814 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T1 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.305 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T2 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.768 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T3 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.271 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T4 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.272 กรัม

ในวัยอ่อนเลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T5 และในวัยแก่เลืองตัวบสูตรปั๊ชเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.693 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T2 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูยเคมี T1, T4 และ T3 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5

น้ำหนักหนอนวัสดุที่ 5

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T1 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.136 กรัม

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T2 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.131 กรัม

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T3 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.002 กรัม

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T4 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.957 กรัม

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.692 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T2, T3 และ T4 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูยเคมี T1 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5

น้ำหนักรังษี

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T1 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.758 กรัม

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T2 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.546 กรัม

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T3 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.034 กรัม

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T4 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.940 กรัม

ในวัขอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 และในวัขแก่เลี้ยงคัวบสูตรปูยเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.821 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่ง กลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบคณี T1 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูบคณี T2, T3 และ T4 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบคณี T5

น้ำหนักเปลือกรัง

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.698 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.671 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.549 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.586 กรัม

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.478 กรัม

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบคณี T1 และ T2 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูบคณี T4 และ T3 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบคณี T5

อัตราการอยู่รอด 5 - เข้าจ่อ

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T1 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T2 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T3 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.444 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T4 และในวัยแก่เลี้ยงตัวบุตรปูบคณี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.444 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.222 %

**ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
เปอร์เซ็นต์ร่วงดี**

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 98.341 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.752 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 97.673 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 97.199 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.599 %

**ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
เปอร์เซ็นต์ร่วงเชิง**

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.659 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.248 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.327 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.801 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคุ้วสูตรปูบกมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.401 %

จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T5 กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T2 กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปั๊บเคมี T4, T3 และ T5

เปอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ของลักษณะ

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.00 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.667 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333 %

ชั้นไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เปอร์เซ็นต์เปลือกรัง

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T1 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.108 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T2 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.988 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T3 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.873 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T4 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.863 %

ในวัยอ่อนเลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 และในวัยแก่เลี้ยงคัวบสูตรปั๊บเคมี T5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.378 %

ชั้นไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 16 ผลของการตัดสินใจของผู้ตัดสินเมืองต่างๆ ในไทยเพื่อทดสอบว่าปัจจัยใด 1 ในปัจจัยใด

กลุ่มตัวอย่าง	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก
ทั้งหมด	0.051 AB	0.233 B	0.854 B	4.217 AB	13.428	8.681	0.971	61.556	83.709 C	16.291 A	90.000	11.225 ;3		
T ₁	0.018 B	0.255 AB	0.960 A	4.481 A	14.708	9.353	1.157	64.444	88.661 A	11.349 C	97.333	12.392 A		
T ₂	0.050 AB	0.233 B	1.011 A	4.340 A	14.682	9.132	1.119	51.778	83.848 C	16.152 A	96.367	12.280 AB		
T ₃	0.054 A	0.260 A	1.011 A	4.141 AB	13.888	8.673	1.071	58.889	84.896 BC	15.104 AB	93.333	12.319 A		
T ₄	0.013 C	0.249 AB	0.814 B	3.950 B	12.814	8.994	1.042	50.889	87.823 A	12.177 BC	93.333	11.565 AB		
(%V. _t)	2.68	4.82	3.99	3.21	8.79	5.86	9.34	31.56	1.48	8.95	11.07	1.65		
F-Test	**	*	*	*	NS	NS	NS	NS	NS	NS	NS	*		

น้ำหนัก NS : not significant

* : significant at 5 % level

** : significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 17 ผลของการเพาะพันธุ์ไม้ต้นที่เป็นเชื้อราและไม้มีรากหัวและไม้มีรากแต่ต้องหัวในช่วงที่ 2 ในฤดูหนาว

ชื่อไม้	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก
กาน้ำร้อน 1	0.051 AB	0.233 B	0.851 B	4.753 AB	18.743 AB	11.262	1.507	60.222	97.405	2.595	100.00	13.403
T2	0.018 B	0.255 AB	0.960 A	4.998 A	19.708 A	11.447	1.572	74.444	97.029	2.971	100.00	13.701
T3	0.050 AB	0.233 B	1.011 A	4.724 AB	19.601 A	11.044	1.523	66.889	98.152	1.848	96.667	13.803
T4	0.051 A	0.260 A	1.011 A	4.511 BC	19.180 AB	10.697	1.429	68.000	96.898	3.102	93.333	13.352
T5	0.043 C	0.249 AB	0.814 B	4.266 C	17.611 B	10.440	1.360	64.444	97.924	2.076	90.000	13.044
(V. ^o)	2.68	4.82	3.99	2.99	5.26	6.92	9.18	16.99	4.66	49	6.01	13.59
F-Test	*	*	**	**	*	NS						

หมายเหตุ NS : not significant

* : significant at 5% level

** : significant at 1% level

By DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ANOVA ที่เปรียบเทียบพัฒนาการที่ 1 ในไข่กุ้งตัวเมียและไข่กุ้งตัวผู้ของช่วงที่ 3 ในฤดูฝน

ตัวอย่าง	พัฒนาการ	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา
T1	0.051 AB	0.233 B	0.258 AB	0.051 AB	0.26 A	1.501 BC	18.486	12.159 AB	1.797	50.222	96.902 C	3.098 A	90.000
T2	0.048 B	-	-	-	-	-	-	20.837	12.256 AB	1.773	66.889	98.700 A	1.300 C
T3	0.050 AB	0.235 B	0.250 AB	0.051 A	1.38 B	1.9813	12.799 A	1.870	62.000	97.112 BC	2.888 AB	96.667	12.936 AB
T4	0.051 A	0.260 A	0.260 A	0.051 A	1.613 BC	19.398	11.292 B	1.687	69.556	98.111 AB	1.589 BC	100.00	11.518 A
T5	0.013 C	0.249 AB	0.311 B	1.112 C	18.131	11.913 AB	1.687	58.000	97.061 BC	2.996 AB	90.000	13.391 AB	-
(N. f.)	2.68	4.82	3.99	2.1	9.16	3.22	5.43	21.52	0.53	21.9	7.71	6.98	-
1. Test	**	*	*	*	NS	**	NS	NS	**	**	NS	*	-

ns (not significant)

* significant at 5% level

** significant at 1% level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 19 ผลการทดลองพืชเมล็ดพืชเมล็ดที่ได้รับความชื้นต่างๆ ในไวนิลเพลทและไวนิลเพลทที่มีผงฟู๊ดเกรดที่ 4 ในช่วงเวลา

ตัวอย่าง หมายเลข	น้ำหนัก เมล็ด	อัตราการเจริญเติบโต		ต่อวัน	ต่อวัน						
								รากต้น	ใบต้น (%)		
T1	0.051 AB	0.233 B	0.854 B	4.460 A	17.577	11.767	1.779 AB	60.000	95.167 AB	4.833 AB	100.00 A
T2	0.048 B	0.255 AB	0.960 A	4.552 A	17.311	12.053	1.782 AB	56.667	90.987 B	9.013 A	100.00 A
T3	0.050 AB	0.233 B	1.011 A	4.578 A	18.364	12.257	1.859 A	53.111	95.814 AB	6.186 AB	86.667 B
T4	0.054 A	0.260 A	1.011 A	4.317 BC	19.628	11.130	1.632 B	58.889	95.071 AB	4.929 AB	96.667 AB
T5	0.043 C	0.249 AB	0.811 B	3.932 B	17.297	11.342	1.653 B	63.333	96.889 A	3.111 B	96.667 AB
(NAT%)	2.68	4.82	3.99	3.8	11.68	4.97	3.71	16.81	1.66	27.92	4.66
F-Test	*+	*	**	**	NS	NS	*+	NS	**	**	NS

หมายเหตุ NS : not significant

* : significant at 5% level

** : significant at 1% level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ទាញយក 20 សាធារណជនរបស់ពួកខ្លួនដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងការបង្ហាញទាំង 4 នៃក្នុងរាយការណ៍ 5 បានចេញផ្សាយ

រូបចាថុលិខី ប.ស.រ	ប៊ូលុយ ប.ស.រ	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 1	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 2	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 3	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 4	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 5	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 6	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 7	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 8	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 9	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 10	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 11	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 12	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 13	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 14	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 15	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 16	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 17	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 18	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 19	ប៊ូលុយ ប.ស.រ 20		
T1	0.051 AB	0.233 B	0.854 B	4.305 B	12.136 AB	10.758 A	1.698 A	52.667	98.341	1.659 B	86.667	12.108											
T2	0.018 B	0.255 AB	0.960 A	4.768 A	13.101 A	10.516 AB	1.671 A	51.000	96.752	3.248 AB	100.00	12.988											
T3	0.050 AB	0.233 B	1.011 A	4.271 B	13.002 A	10.034 AB	1.549 AB	60.444	97.673	2.327 B	90.000	13.873											
T4	0.051 A	0.260 A	1.011 A	4.272 B	12.957 A	9.940 AB	1.586 AB	74.444	97.199	2.801 B	96.667	13.863											
T5	0.043 C	0.249 AB	0.811 B	3.693 C	10.692 B	9.821 B	1.478 B	60.222	93.599	6.401 A	93.333	13.378											
(\bar{x} (%))	2.68	4.82	3.99	3.9	4.75	4.42	3.99	31.75	8.93	38.17	12.68	15.01											
b-Tc (d)	* *	*	* *	* *	* *	*	*	**	NS	NS	**	NS											

NS : Not significant

* Significant at 5 % level

** Significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

การศึกษาอิทธิพลของอัตราปูย์เกมีที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 51 และบุรีรัมย์ 60 และผลต่อการเลี้ยงไก่ในไทยสูกพานในสภาพชุดดินสังเคราะห์ในจังหวัด

ผลผลิตใบหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 51 เลี้ยงไก่ในวัยแก่ในฤดูฝนพบว่า (ตารางที่ 3)

น้ำหนักใบรวมกิ่ง สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่สูตรปูย์เกมี T4 และ T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.083 และ 3.030 กิโลกรัมต่อต้น ตามลำดับ กลุ่มที่รองลงมาได้แก่ สูตรปูย์เกมี T1 และ T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.297 และ 2.230 กิโลกรัมต่อต้นตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.080 กิโลกรัมต่อต้น

น้ำหนักใบ สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่สูตรปูย์เกมี T4 และ T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.207 และ 1.093 กิโลกรัมต่อต้น ตามลำดับ กลุ่มที่รองลงมาได้แก่ สูตรปูย์เกมี T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.823 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ T5 และ T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.623 และ 0.403 กิโลกรัมต่อต้น

ผลผลิตใบหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 51 สำหรับเลี้ยงไก่วัยแก่ในฤดูหนาวพบว่า (ตารางที่ 4)

น้ำหนักใบรวมกิ่ง สามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ได้แก่สูตรปูย์เกมี T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.620 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูย์เกมี T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.183 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 3 ได้แก่สูตรปูย์เกมี T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.600 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูย์เกมี T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.890 กิโลกรัมต่อต้น และ กลุ่มสุดท้ายได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.577 กิโลกรัมต่อต้น

น้ำหนักใบ สามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ได้แก่สูตรปูย์เกมี T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.543 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูย์เกมี T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.340 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 3 ได้แก่สูตรปูย์เกมี T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.020 กิโลกรัมต่อต้น กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูย์เกมี T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.633 กิโลกรัมต่อต้น และ กลุ่มสุดท้ายได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.310 กิโลกรัมต่อต้น

งานการศึกษาผลการเลี้ยงไก่เม็ดวัยใบหม่อนพันธุ์บริรัมบี 51 ที่ใส่ปูบลูมีสูตรต่าง ๆ ในฉลุยผน พบ
ว่า (ตารางที่ 21)

น้ำหนักหอนวัยที่ 1 ที่เลี้ยงด้วยสูตรปูบลูมี T3, T1, T5, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.051, 0.051, 0.05, 0.047, และ 0.045 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักหอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.267 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูบลูมี T5, T4 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.258, 0.250 และ 0.244 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.239 กรัม

น้ำหนักหอนวัยที่ 3 ที่เลี้ยงด้วยสูตรปูบลูมี T1, T4, T5, T3 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.395, 1.362, 1.260, 1.222 และ 1.206 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักหอนวัยที่ 4 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T3, T1, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.948, 5.896, 5.779 และ 5.698 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.187 กรัม

น้ำหนักหอนวัยที่ 5 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T2, T1, T4 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.109, 22.174, 22.047 และ 21.140 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.486 กรัม

น้ำหนักรังษัด จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T4, T2, T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่บเท่ากับ 10.980, 10.332, 10.306 และ 10.125 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.809 กรัม

น้ำหนักเปลือกหัว จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.714 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูบลูมี T2, T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.428, 1.404 และ 1.300 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบลูมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.067 กรัม

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เบ้าจ่อ ที่เสื่งคัวบสูตรปีบ xen T3, T2, T1, T4 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.887, 89.333, 85.778, 79.778 และ 78.00 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เบอร์เซ็นต์รังดี จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T2, T3, T1 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.80, 91.526, 90.302 และ 89.104 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.013 %

เบอร์เซ็นต์รังเชีย จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.987 % กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T4, T1, T3 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.896, 9.698, 8.474 และ 8.200 % ตามลำดับ

เบอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ของถังแท้ จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T3, T4, T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333, 93.333, 80.00 และ 73.333 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30.00 %

เบอร์เซ็นต์เบอิอกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.621 % กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปีบ xen T3 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.917 และ 13.835 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T1 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.643 และ 12.226 % ตามลำดับ

จากการศึกษาผลการเลี้ยงไก่ตัวบินหม่อนพันธุ์บุรีรัมย์ 51 ที่ใส่ปีบ xen สูตรต่าง ๆ ในถุงหนูขาวพบว่า (ตารางที่ 22)

น้ำหนักหนอนร้อยที่ 1 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T1 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.059 และ 0.055 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปีบ xen T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.048 และ 0.016 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปีบ xen T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.042 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูย Kem T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.250 และ 0.247 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูย Kem T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.236 กรัม กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูย Kem T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.215 กรัม กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูย Kem T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.189 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T3, T2, T4 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.053, 1.043, 1.019 และ 1.006 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.575 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T3 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.148 และ 4.932 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูย Kem T4 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.558 และ 4.538 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.758 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 5 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.642, 18.578 และ 18.399 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูย Kem T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.041 กรัม กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.903 กรัม

น้ำหนักรังษด จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T4 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.720 และ 10.354 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูย Kem T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.565 กรัม ต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูย Kem T5 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.732 และ 8.507 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักเปลือกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูย Kem T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.621 และ 1.607 กรัม กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูย Kem T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.322 กรัม กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูย Kem T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.291 กรัม กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูย Kem T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.947 กรัม

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เข้าจ่อ จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปีบคณิต T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 98.444, 95.333 และ 91.111 % ตามลำดับกลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปีบคณิต T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 70.222 % กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปีบคณิต T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.111 %

เบอร์เซ็นต์รังด์ จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปีบคณิต T3 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 97.744 และ 97.492 % ตามลำดับ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปีบคณิต T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 95.949 % กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปีบคณิต T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.238 % กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปีบคณิต T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.056 %

เบอร์เซ็นต์รังสี จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปีบคณิต T1 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.944 และ 6.762 % ตามลำดับ กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปีบคณิต T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.501 % กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปีบคณิต T2 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.508 และ 2.256 % ตามลำดับ

เบอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ของตัวเดียว จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปีบคณิต T2 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.00 และ 100.00 % ตามลำดับ กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปีบคณิต T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333 และ 93.333 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปีบคณิต T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 76.667 %

เบอร์เซ็นต์เปลือกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุดได้แก่ สูตรปีบคณิต T3, T4 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.67, 15.018 และ 14.788 % ตามลำดับ กลุ่มรองลงมาได้แก่ สูตรปีบคณิต T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.837 % กลุ่มต่ำสุดได้แก่ สูตรปีบคณิต T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.158 %

ผลผลิตใบหน่อนพันธุ์บัวรัมย์ 60 สำหรับเลี้ยงไก่ในอุตุนิยามว่า (ตารางที่ 5)

น้ำหนักใบรวมกิจ สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูข昏เม T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.430 กิโลกรัมต่อตัน กลุ่มที่รองลงมา ได้แก่ สูตรปูข昏เม T3 และ T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.363 และ 2.253 กิโลกรัมต่อตันตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ T1 และ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.660 และ 1.303 กิโลกรัมต่อตัน ตามลำดับ

น้ำหนักใบ สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูข昏เม T4 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.817 กิโลกรัมต่อตัน กลุ่มที่รองลงมา ได้แก่ สูตรปูข昏เม T3 และ T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.307 และ 1.150 กิโลกรัมต่อตันตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ T1 และ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.897 และ 0.730 กิโลกรัมต่อตันตามลำดับ

ผลผลิตใบหน่อนพันธุ์บัวรัมย์ 60 สำหรับเลี้ยงไก่ในอุตุนิยามว่า (ตารางที่ 6)

น้ำหนักใบรวมกิจ สามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูข昏เม T4 และ T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.750 และ 2.400 กิโลกรัมต่อตันตามลำดับ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูข昏เม T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.100 กิโลกรัมต่อตัน กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูข昏เม T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.123 กิโลกรัมต่อตัน กลุ่มต่ำสุดท้าย ได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.717 กิโลกรัมต่อตัน

น้ำหนักใบ สามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูข昏เม T4 และ T3 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.700 และ 1.533 กิโลกรัมต่อตัน ตามลำดับ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูข昏เม T2 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.307 กิโลกรัมต่อตัน กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูข昏เม T1 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.767 กิโลกรัมต่อตัน กลุ่มต่ำสุดท้าย ได้แก่ T5 ซึ่งให้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.467 กิโลกรัมต่อตัน

จากการศึกษาผลการเลี้ยงไก่ด้วยใบหน่อนพันธุ์บัวรัมย์ 60 ที่ใส่ปูข昏เมสูตรต่างๆ ในอุตุนิยามว่า (ตารางที่ 23)

น้ำหนักหนอนวัยกิจ 1 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูข昏เม T2, T1, T5 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.05, 0.049, 0.048 และ 0.046 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูข昏เม T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.04 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.279 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูข肯มี T5, T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.265, 0.264 และ 0.231 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.222 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.426 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูข肯มี T2 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.345 และ 1.312 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.205 และ 1.202 กรัม ตามลำดับ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4 ที่เลือบด้วยสูตรปูข肯มี T3, T1, T2, T4 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.119, 6.042, 5.430, 5.386 และ 5.03 กรัม ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้ำหนักหนอนวัยที่ 5 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T1, T3, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.069, 23.205, 22.55 และ 22.487 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.283 กรัม

น้ำหนักปรังษะ จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.794 กรัม กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูข肯มี T3, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.108, 10.833 และ 10.538 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.355 กรัม

น้ำหนักเมล็ดกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.766 และ 1.754 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูข肯มี T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.631 และ 1.630 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.145 กรัม

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เข้าจ์ด จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T4, T2, T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.333, 90.889, 88.889 และ 85.556 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูข肯มี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.778 %

เปอร์เซ็นต์รัฐ จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T1 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.018 และ 91.417 % ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูยเคมี T4 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.742 และ 89.631 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.203 %

เปอร์เซ็นต์รังสีย จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.797 % กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูยเคมี T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.369 และ 9.258 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.583 และ 7.982 % ตามลำดับ

เปอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ของดักเกด ที่เลี้ยงด้วยสูตรปูยเคมี T3, T4, T2, T5 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.00, 90.00, 90.00, 90.00 และ 86.667 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

เปอร์เซ็นต์เปลือกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.05 โดยแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T3, T2, T4 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.892, 15.555, 15.099 และ 14.877 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.258 %

จากการศึกษาผลการเลี้ยงไก่พืชในหมู่บ้านพันธุ์บุรีรัมย์ 60 ที่ใส่ปูยเคมีสูตรต่างๆ ในฤดูหนาวพบว่า (ตารางที่ 24)

น้ำหนักหนอนวัยที่ 1 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T1, T3, T2 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.052, 0.051, 0.050 และ 0.048 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.041 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 2 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T2, T4, T3 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.248, 0.244, 0.237 และ 0.224 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูยเคมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.150 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T2, T1 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.949, 0.886 และ 0.871 กรัม ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูขเคนี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.667 กรัม กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเ肯ี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.522 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 4 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T3, T1, T4 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.111, 4.679, 4.668 และ 4.616 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.754 กรัม

น้ำหนักหนอนวัยที่ 5 จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T3, T2, T1 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.318, 18.678, 17.596 และ 16.399 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.169 กรัม

น้ำหนักรังษด จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T4, T3, T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.481, 10.982, 10.223 และ 10.186 กรัม ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 กรัม

น้ำหนักเปลือกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูขเคนี T4 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.558 และ 1.544 กรัม ตามลำดับ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูขเคนี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.315 กรัม กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูขเคนี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.161 กรัม กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูขเคนี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 กรัม

อัตราการอยู่รอดวัย 5 - เข้าจ่อ จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T3, T1 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.557, 79.777 และ 77.780 % ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูขเคนี T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.00 % กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูขเคนี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 %

เบอร์เข็นต์รังดี จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบกมี T4 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 98.237 และ 97.864 % ตามลำดับ กลุ่มรองลงมา ได้แก่ สูตรปูบกมี T1 และ T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 92.107 และ 91.445 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบกมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 %

เบอร์เข็นต์รังเสีย จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบกมี T2 และ T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.555 และ 7.893 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบกมี T3, T4 และ T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.136, 1.763 และ 0.00 กรัม ตามลำดับ

เบอร์เข็นต์ความสมบูรณ์ของถักเหตุ จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยสามารถแบ่งได้ เป็น 2 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่สูงที่สุด ได้แก่ สูตรปูบกมี T1, T2, T4 และ T3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100.00, 96.667, 90.00 และ 86.667 % ตามลำดับ กลุ่มต่ำสุด ได้แก่ สูตรปูบกมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 %

เบอร์เข็นต์เปลือกรัง จะให้ผลแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเป็นไปได้ 0.01 โดยแบ่งได้ 4 กลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 ได้แก่ สูตรปูบกมี T3 และ T4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.125 และ 13.565 % กลุ่มที่ 2 ได้แก่ สูตรปูบกมี T2 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.941 % กลุ่มที่ 3 ได้แก่ สูตรปูบกมี T1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.401 % กลุ่มที่ 4 ได้แก่ สูตรปูบกมี T5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 %

ตารางที่ 3 แสดงผลผลิตใบหม่อนพันธุ์ บุรีรัมย์ 51 สำหรับลีบงไหนวัชอ่อน และวัชเก่าในฤดูฝน

Treatment	ผลผลิต	
	ปีง + กิ่ง (กก.ต่อต้น)	ปีบ (กก.ต่อต้น)
T1	2.2967 AB	0.4033 B
T2	2.2300 AB	0.8233 AB
T3	3.0300 A	1.0933 A
T4	3.0833 A	1.2067 A
T5	1.0800 B	0.6233 B
CV. (%)	35.93	28.31
F-Test	*	**

ตารางที่ 4 ผลของตัวแปรในพืชผักบุรีรัตน์ 51 สำหรับเสียงไหน้ำอ่อน และร์ชเด้ในฤดูหนาว

Treatment	ฤดูหนาว	
	ใบ - กิ่ง (กก.ต่อต้น)	ใบ (กก.ต่อต้น)
T1	0.8900 BC	0.6333 BC
T2	1.6000 ABC	1.0200 ABC
T3	2.1833 AB	1.3400 AB
T4	2.6200 A	1.5433 A
T5	0.5767 C	0.3100 C
CV (%)	33.87	30.83
F-Test	**	**

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบค่าความต้านทานพิษต่อรังสี ที่ได้รับจากการทดลอง

กราฟ	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง	ค่าตัวอย่าง
T1	0.681	0.267 A	1.395	5.896 A	22.174 A	10.306 A	1.300 B	85.778	90.302 A	9.698 B	73.333 A
T2	0.045	0.239 B	1.206	5.779 A	23.109 A	10.332 A	1.428 B	86.333	91.800 A	8.200 B	80.000 A
T3	0.051	0.241 AB	1.222	5.948 A	23.140 A	10.125 A	1.404 B	96.887	91.526 A	8.474 B	93.333 A
T4	0.047	0.250 AB	1.362	5.698 A	22.017 A	10.980 A	1.714 A	79.778	89.104 A	10.896 B	93.333 A
T5	0.050	0.258 AB	1.260	4.187 B	15.486 B	8.809 B	1.067 C	78.000	83.013 B	16.987 A	39.000 B
C.V. (%)	7.65	3.85	8.75	5.82	5.15	3.86	5.72	11.43	1.54	12.64	13.51
I-Test	1.15 ^a	NS	4 ^b	**	**	**	NS	**	**	*	**

*** not significant

** significant at 5 % level

* significant at 1 % level
by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ឧបករណ៍ 22 សម្រាករិទ្សានដែលបានការិយាយពាណិជ្ជកម្ម និងត្រួតពេលវេលាដែលបានបង្ហាញ

ផ្លូវការ ធានា	ផ្លូវការ បានបង្ហាញ	ផ្លូវការ បានចូលរំលែក	ផ្លូវការ បានចូលរំលែក 2	ផ្លូវការ បានចូលរំលែក 3	ផ្លូវការ បានចូលរំលែក 4	ផ្លូវការ បានចូលរំលែក 5	ផ្លូវការ បានបង្ហាញ		ផ្លូវការ បានបង្ហាញ		ផ្លូវការ បានបង្ហាញ		ផ្លូវការ បានបង្ហាញ	
							ផ្លូវការ បានបង្ហាញ	ផ្លូវការ បានចូលរំលែក	ផ្លូវការ បានបង្ហាញ	ផ្លូវការ បានចូលរំលែក	ផ្លូវការ បានបង្ហាញ	ផ្លូវការ បានចូលរំលែក	ផ្លូវការ បានបង្ហាញ	ផ្លូវការ បានចូលរំលែក
T1	0.059 A	0.217 A	1.006 A	4.538 B	16.041 B	8.507 B	0.947 C	45.111 B	92.056 C	7.944 A	76.607 B	11.158 B	11.158 B	11.158 B
T2	0.015 A	0.250 A	1.043 A	4.932 A	18.399 A	9.565 AB	1.322 AB	91.111 A	97.492 A	2.508 B	100.00 A	13.837 AB	13.837 AB	13.837 AB
T3	0.018 BC	0.236 AB	1.053 A	5.148 A	19.642 A	10.354 A	1.621 A	98.444 A	97.744 A	2.256 B	93.333 AB	5.670 A	5.670 A	5.670 A
T4	0.046 BC	0.215 BC	1.019 A	4.558 B	18.578 A	10.720 A	1.607 A	95.333 A	93.258 BC	6.762 A	93.333 AB	15.08 A	15.08 A	15.08 A
T5	0.012 C	0.189 C	0.575 B	3.758 C	10.903 C	8.732 B	1.291 B	70.222 AB	95.919 AB	4.051 AB	100.00 A	11.738 A	11.738 A	11.738 A
(CV,%)	6.6	5.34	6.89	2.83	4.65	4.61	8.11	12.57	1.52	30.67	8.36	8.52	8.52	8.52
T-Test	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**

NS : not significant

* Significant at 5 % level

** Significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ตารางที่ 5 แสดงผลผลิตไบหม่อนพันธุ์บัวริบัง 60 สายพันธุ์เดียว ใช้หม้ออุ่นและรักษาในอุณหภูมิ

Treatment	ผลผลิต	
	ใบ - กิโล (กก.ต่อต้น)	ใบ (กก.ต่อต้น)
T1	1.6600 B	0.8967 B
T2	2.2533 AB	1.1500 AB
T3	2.3633 AB	1.3067 AB
T4	3.4300 A	1.8167 A
T5	1.3033 B	0.7300 B
CV. (%)	24.22	21.99
F-Test	**	**

ตารางที่ 6 เมตรองผลผลิตใบหมื่นหนันธุบุรีรัมย์ 60 สาหรับเลี้ยงไหนวั้นอ่อนและวัยแก่ในลักษณะ

Treatment	ลดดูหน้าว	
	ใบ - กิ่ง (กก.ต่อต้น)	ใบ (กก.ต่อต้น)
T1	1.1233 BC	0.7667 BC
T2	2.1000 AB	1.3067 AB
T3	2.4000 A	1.5333 A
T4	2.7500 A	1.7000 A
T5	0.7167 C	0.4667 C
CV. (%)	21.59	19.58
F-Test	**	**

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทางเดินทางเดินทางพันธุกรรมชั้นรุ่ง第 60 ที่ได้รับอนุมัติครองต่อและไม่ถูกต่อ

ตัวอย่าง	น้ำหนัก กรัม	น้ำหนัก กิโลกรัม											
T1	0.019 A	0.261 AB	1.426 A	6.042	24.069 A	11.794 A	1.751 A	88.889 A	92.018 B	7.982 B	86.667	11.877 A	11.877 A
T2	0.050 A	0.279 A	1.345 AB	5.430	22.550 A	0.538 AB	1.631 AB	90.889 A	91.417 A	8.583 B	90.060	15.555 A	15.555 A
T3	0.016 A	0.231 AB	1.205 B	6.119	23.205 A	11.108 AB	1.766 A	85.556 A	89.631 A	10.369 AF	90.000	15.892 A	15.892 A
T4	0.010 B	0.222 B	1.202 B	5.386	22.487 A	10.838 AB	1.630 AB	93.333 A	91.742 A	9.258 AB	90.000	15.000 A	15.000 A
T5	0.048 A	0.265 AB	1.312 AB	5.030	17.283 B	9.365 B	1.145 B	49.778 B	88.203 AB	11.797 A	90.000	12.558 B	12.558 B
CVA (%)	5.09	7.65	7.1	11.52	3.41	5.46	11.93	11.13	1.09	10.23	14.45	9.31	*
F-Test	**	*+	*	NS	**	*	**	**	**	**	NS	*	

หมายเหตุ NS = not significant

* = significant at 5 % level

** = significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

ទារវត្ថុ 24 បន្ទាយអាមេរិក និងសាស្ត្រ និងនំនាំនៃក្នុងរឿង 60 ដែលបានបៀវត្សទៅនៅក្នុងនានា

ផ្លូវតាម ស្នើសុំ	ឈូអាមេរិក	ឈូសាស្ត្រ	ឈូនំនាំ	ឈូការណ៍	ឈូការណ៍	ឈូការណ៍	ឈូការណ៍	ឈូការណ៍	ឈូការណ៍	ឈូការណ៍	ឈូការណ៍
T1	0.052 Å	0.224 Å	0.886 Å	4.679 Å	17.596 Å	10.186 Å	1.161 Å	79.777 Å	92.107 Å	7.893 Å	96.670 Å
T2	0.050 Å	0.248 Å	0.949 Å	4.616 Å	18.678 Å	10.223 Å	1.315 AB	77.780 Å	91.415 B	8.555 Å	100.00 Å
T3	0.051 Å	0.237 Å	0.871 Å	5.111 Å	19.318 Å	10.982 Å	1.544 Å	85.557 Å	97.864 Å	2.136 B	86.670 Å
T4	0.048 Å	0.241 Å	0.667 Å	4.668 Å	16.399 Å	11.481 Å	1.558 Å	42.000 B	98.237 Å	1.763 B	90.000 Å
T5	0.041 B	0.150 B	0.522 C	1.754 B	3.169 B	0.000 B	0.000 C	0.000 C	0.000 C	0.000 B	0.000 C
CV. (%)	3.47	7.36	7.14	5.00	7.53	9.54	12.15	22.62	1.55	29.73	4.26
P-Test	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**

នូវរាង នូវ = not significant

* : significant at 5 % level

** : significant at 1 % level

by DUNCAN'S MULTIPLE RANGE TEST

วิจารณ์ผลการทดลอง

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปั๊บคเณที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลลัพธ์ของไข่หม่อนสั่หัวรันไหมวัยอ่อนแบบแบ่งชั้น และผลต่อการเลี้ยงไข่ไก่ดูกพสมวัยอ่อน และผลกระทบต่อการเลี้ยงไข่ไหมวัยแก่ในดูดหน่าวาหนว่า

ผลผลิตของไข่หม่อนสำหรับไข่หม่อนแบบแบ่งชั้นในดูดหน่าวามีแนวโน้มให้ผลผลิตสูงกว่าในดูดฟัน ซึ่งสอดคล้องกับ (ประทีป และ กะยะ, 2529) ซึ่งกล่าวไว้ว่าชาตุอาหารในไข่หม่อนแตกต่างไปตามชนิดของไข่และดูดคາล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุณหภูมิ จำนวนช่วงแสง ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาและการเจริญเติบโตของไข่หม่อน และขั้นเมืองผลกระทบต่อ chemical elements and physical properties ของไข่หม่อน คือไข่อ่อนจะมีปริมาณสูงขึ้นในช่วงดูดหน่าว และในช่วงดูดฟันซึ่งมีปริมาณน้ำฝนมาก มีเย็นหมอกปกคลุม อาจทำให้คุณภาพของไข่หม่อนลดลง ทำให้ไข่อ่อน มี water content สูง มีปริมาณน้ำขึ้น ซึ่งการนำไปใช้เครท, mineral salt และ vitamins ต่างไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไข่หม่อน เนื่องจากการสังเคราะห์แสงไม่เพียงพอ ในดูดร้อนมีอุณหภูมิสูง ถ้ามีการเซลล์ประทานที่พอเพียง มีช่วงแสงขาวในไข่หม่อนจะมีคุณภาพดี แต่สภาพอากาศร้อน อุณหภูมิสูง อาจไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไข่ในดูดหน่าว ถ้าเรียกอุณหภูมิสูงและมีแสงที่เพียงพอ มีการให้น้ำที่เหมาะสม จะทำให้ไข่หม่อนมีคุณภาพดี ซึ่งจะมีผลต่อการนำไปเลี้ยงไข่หม่อนอ่อน ให้บรรเทาความสำเร็จได้อย่างดี ดังนั้นในไข่หม่อนที่ใส่สูตรปั๊บคเณ T4 ซึ่งให้ผลผลิตไข่หม่อนแบบแบ่งชั้นในดูดหน่าวสูงกว่าในดูดหน่าวา อาจเนื่องมาจากการเซลล์ประทานที่ไม่เพียงพอที่ให้ผลผลิตน้อยกว่าในดูดฟัน

ผลต่อการเลี้ยงไข่ไก่ดูกพสมวัยอ่อน พบว่าไข่หนักหนอนไข่ ที่เลี้ยงด้วยไข่หม่อนแบบแบ่งชั้นที่ใส่ปั๊บคเณสูตร T3 มีแนวโน้มให้ลักษณะไข่ที่ดีกว่าไข่ดูดฟัน ระหว่างหน้า ซึ่งอาจเนื่องมาจากการนำไข่หม่อนที่ใส่ปั๊บคเณสูตร T3 เย็นสูตรปั๊บคเณที่มีค่า pH ต่ำ ผลกระทบต่อการเลี้ยงไข่หม่อนอ่อน

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปฏิยัติค่าที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของไข่ม่อน สำหรับไข่ไก่วัยแรก ทดลองต่อการเลี้ยงไข่ไทยลูกผสมวัยแรก ในถุงฟันและถุงหน้าวัว

ผลผลิตของไข่ม่อนสำหรับไข่ไก่วัยแรกในถุงฟันและถุงหน้าวัว แนวโน้มสูงกว่าในถุงฟัน ซึ่งสอดคล้องกับ (ประทีป แฉะภณะ, 2529) ซึ่งกล่าวไว้ว่าชาต้อาหารในไข่ม่อนแตกต่างไปตามชนิดของไข่และถุงฟัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุณหภูมิ จำนวนช่วงแสง ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาและการเจริญเติบโตของไข่ม่อน และบังเม็ผลผลกระทบต่อ chemical elements and physical properties ของไข่ม่อน คือไข่อ่อนจะมีโปรตีนสูงขึ้นในช่วงถุงหน้าวัว และในช่วงถุงฟันซึ่งมีปริมาณน้ำฝนมาก มีเมฆหมอกปกคลุม อาจทำให้คุณภาพของไข่ม่อนเสื่อม ทำให้อ่อน มี water content สูง มีโปรตีนน้อย ซึ่งควรใบโซเดียม, mineral salt และ vitamins ตัวไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไข่ เนื่องจาก การสังเคราะห์แสง ไม่เพียงพอ ในถุงร้อนมีอุณหภูมิสูง ถ้ามีการเซลล์ประทานที่พอเพียง มีช่วงแสงยาวในไข่ม่อนจะมีคุณภาพดี แต่สภาพอากาศร้อน อุณหภูมิสูง อาจไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไข่ ในถุงหน้าวัว ถ้ามีอุณหภูมิสูงและมีแสงที่เพียงพอ มีการให้น้ำที่เหมาะสม จะทำให้ไข่ม่อนมีคุณภาพที่ดี ซึ่งจะมีผลต่อการนำไข่ไปเลี้ยงไข่ม่อน ให้ประสบความสำเร็จ ได้อย่างดี ยกเว้นในไข่ม่อนที่ใส่สูตรปั๊บคม TS ซึ่งให้ผลผลิตในไข่ม่อนสำหรับเลี้ยงไข่ม่อนมากกว่าในถุงฟันสูงกว่าในถุงหน้าวัว อาจเนื่องมาจากการชลประทานที่ไม่เพียงพอทำให้ผลผลิตน้อยกว่าในถุงฟัน

ผลต่อการเลี้ยงไข่ ไทยลูกผสมวัยแรก พบว่า ในถุงฟันมีแนวโน้มทำให้น้ำหนักไข่ ไทยลูกผสมวัยแรกสูงกว่าในถุงหน้าวัว อาจเนื่องมาจากในถุงฟันมีปริมาณน้ำในไข่ม่อนสูง ตลอดจนสภาพอากาศที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไข่ ไทยลูกผสมวัยแรก

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปฏิยัติค่าที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของไข่ม่อน และผลต่อการเลี้ยงไข่ไทยลูกผสมตัวอ่อนค่าที่ใส่สูตร TS และถุงหน้าวัว

ผลผลิตของไข่ม่อนสำหรับไข่ไก่วัยแรกในถุงฟันและถุงหน้าวัว แนวโน้มสูงกว่าในถุงฟัน ซึ่งสอดคล้องกับ (ประทีป แฉะภณะ, 2529) ซึ่งกล่าวไว้ว่าชาต้อาหารในไข่ม่อนแตกต่างไปตามชนิดของไข่และถุงฟัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุณหภูมิ จำนวนช่วงแสง ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาและการเจริญเติบโตของไข่ม่อน และบังเม็ผลผลกระทบต่อ chemical elements and physical properties ของไข่ม่อน คือไข่อ่อนจะมีโปรตีนสูงขึ้นในช่วงถุงหน้าวัว และในช่วงถุงฟันซึ่งมีปริมาณน้ำฝนมาก มีเมฆหมอกปกคลุม อาจ

ทำให้คุณภาพของใบหม่อนแล้ว ทำให้ใบอ่อน มี water content สูง มีโปรตีนสูง ซึ่งควรป้องกันแร่ mineral salt และ vitamins ตัวไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไก่ เนื่องจากการสังเคราะห์แสงไม่เพียงพอ ในฤดูร้อนมีอุณหภูมิสูง ถ้ามีการขาดประทานที่พอเพียง มีช่วงแสงขาวใบหม่อนจะมีคุณภาพดี แต่สถาพาอากาศร้อน อุณหภูมิสูง อาจไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงไก่ ใบฤดูหนาว ถ้ามีอุณหภูมิสูงและมีแสงที่เพียงพอ มีการให้น้ำที่เหมาะสม จะทำให้ใบหม่อนมีคุณภาพดี ซึ่งจะมีผลต่อการนำไปเลี้ยงไก่ไว้ข้ออ่อน ให้ประสบความสำเร็จได้อย่างดี ยกเว้นใบหม่อนที่ใส่สูตรปู๊บเคลมี TS ซึ่งให้ผลลัพธ์ใบหม่อนสำหรับเลี้ยงไก่ไว้ข้อแก้ไขฤดูฝนสูงกว่าในฤดูหนาว อาจเนื่องมาจากการดูหน้าร้อนมีการขาดประทานที่ไม่เพียงพอทำให้ผลลัพธ์น้อยกว่าในฤดูฝน

ผลต่อการเลี้ยงไก่ ใบฤดูฝนสมวัยอ่อนพบว่าหนักหนอนไห่มที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปู๊บเคลมีสูตร TS มีแนวโน้มให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุดทั้งในฤดูฝนและฤดูหนาว เนื่องมาจากการดูหน้าร้อน TS อาจเป็นสูตรที่เหมาะสมสำหรับในการเลี้ยงไก่ไว้ข้ออ่อน ส่วนหนอนไห่มที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปู๊บเคลมีสูตร TS มีแนวโน้มให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักค่อนข้างสูงทั้งในฤดูฝนและฤดูหนาว ซึ่งใบหม่อนที่ใส่สูตรปู๊บเคลมี TS เป็นสูตรปู๊บที่ไม่ได้ใส่ปู๊บเลย หรือสูตร 0-0-0 นั่นเอง

สำหรับในการเลี้ยงไก่ไว้ข้อแก้ไขทำการเลี้ยงไห่มแบบให้ใบหม่อนแบบพักกันหมด ผลปรากฏว่าทั้งในฤดูฝนและฤดูหนาวมีผลเม渥โน้มไปในทางเดียวกัน ซึ่งจะเป็นดังนี้

ในวัยอ่อนเลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปู๊บเคลมีสูตรต่างๆ และวัยแก้เลี้ยงด้วยสูตรปู๊บเคลมีสูตร T1 พบว่า ใบหม่อนที่ให้น้ำหนักไห่มสูงที่สุด ได้แก่ TS ในฤดูฝนแต่ฤดูหนาวพบว่า T2 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักหนอนไห่มสูงที่สุด ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจากการดูหนอนไห่มสามารถเจริญเติบโตได้สูงกว่าในฤดูหนาว และอาจมีผลเนื่องมาจากการแตกต่างกันทั้งในด้านอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ และเมื่อวัยแก้เลี้ยงด้วยสูตรปู๊บเคลมีสูตร T2 พบว่าใบหม่อนที่ให้น้ำหนักไห่มสูงที่สุด ได้แก่ T2 ซึ่งมีแนวโน้มที่ให้น้ำหนักเฉลี่ยที่สูงกว่ากันทั้งในฤดูฝนและหนาว และเมื่อเลี้ยงด้วยสูตรปู๊บเคลมีสูตร TS ใบหม่อนที่ให้น้ำหนักสูงที่สุด ก็ T2 เช่นกัน ทั้งในฤดูฝนและฤดูหนาว ส่วนเมื่อวัยแก้เลี้ยงด้วยใบหม่อนใส่ปู๊บเคลมีสูตร T4 พบว่าใบหม่อนที่ให้น้ำหนักไห่มสูงที่สุด ได้แก่ T1 ในฤดูฝน ซึ่งเป็นน้ำหนักที่สูงที่สุดในการเลี้ยงไห่มทั้งหมด ซึ่งอาจจะเป็นสูตรปู๊บเคลมีสูตรที่เหมาะสมที่สุดในการเลี้ยงไก่ไว้ข้อแก้ไขในฤดูหนาวพบว่า T3 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักหนอนไห่มสูงที่สุด ซึ่งอาจเนื่องมาจากการดูหนอนและฤดูหนาวมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ ซึ่งอาจเป็นผลทำให้มีความแตกต่างกันในฤดูฝนและฤดูหนาว เมื่อนำใบหม่อนที่ใส่ปู๊บเคลมีสูตร TS พบว่าใบหม่อนที่ให้น้ำหนักไห่มสูงที่สุด ได้แก่ T2 ทั้งในฤดูฝนและฤดูหนาว ซึ่งจาก

การทดลองจะเห็นได้ว่า ในวัยอ่อนเยื่อเดิ่งด้วยปูข gemeister T2 และ T3 แล้ว ในวัยเก่าไม่ว่าจะเดิ่งด้วยปูข gemeister ใดก็ตาม จะมีแนวโน้มให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักหอนไหนสูงกว่าสุด ซึ่งอาจมาจากปัจจัยที่สูตรปูข gemeister ที่เหมาะสมต่อการเดิ่งไหนวัยอ่อน ได้แก่ สูตรปูข gemeister T2 และ T3 ซึ่งจะให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าสุด ซึ่งการเดิ่งไหนวัยอ่อนนับได้ว่ามีความสำคัญอย่างมาก

การศึกษาอิทธิพลของอัตราปูข gemeister ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของหม่อนหันธ์บุรีรัมย์ 51 และบุรีรัมย์ 60 และผลต่อการเดิ่งไหนไทยสูกหอนในสภาพทุกดินสั่นกรายในฤดูฝน และฤดูหนาวพบว่า

ผลผลิตของ ใบหม่อนหันธ์บุรีรัมย์ 51 ปรากฏว่าผลผลิตใบหม่อนในฤดูหนาวมีแนวโน้มสูงกว่าในฤดูฝน ซึ่งสอดคล้องกับ (ประพีป และคณะ, 2529) ซึ่งกล่าวไว้ว่าชาต้อาหารในใบหม่อนแตกต่างไปตามชนิดของใบและฤดูกาล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุณหภูมิ จำนวนช่วงแสง ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาและการเจริญเติบโตของหม่อน และบั้งมีผลกระทบต่อ chemical elements and physical properties ของใบหม่อน กือใบอ่อนจะมีโปรดีนสูงขึ้นในช่วงฤดูหนาว และในช่วงฤดูฝนซึ่งมีปริมาณน้ำฝนมาก มีเมมbrane ปกคลุม อาจทำให้คุณภาพของใบหม่อนลดลง ทำให้ใบอ่อน มี water content สูง มีโปรดีนน้อย ซึ่งควรใบไออกเรท, mineral salt และ vitamins ต่ำไม่เหมาะสมต่อการเดิ่งไหน เมื่อจากการสังเคราะห์แสง ไม่เพียงพอ ในฤดูร้อนมีอุณหภูมิสูง ถ้ามีการปลูกปะทานที่พอเพียง มีช่วงแสงขาวใบหม่อนจะมีคุณภาพดี แต่สภาพอากาศร้อน อุณหภูมิสูง อาจไม่เหมาะสมต่อการเดิ่งไหน ในฤดูหนาว ถ้ามีอุณหภูมิสูงและมีแสงที่เพียงพอ มีการให้น้ำที่เหมาะสม จะทำให้ใบหม่อนมีคุณภาพดี ซึ่งจะมีผลต่อการนำไปเดิ่งไหนวัยอ่อน ให้ประสบความสำเร็จได้ยั่งยืน ยกเว้นในใบหม่อนที่ใส่สูตรปูข gemeister T5 ซึ่งให้ผลผลิตใบหม่อนสำหรับเดิ่งไหนวัยเก่าในฤดูฝนสูงกว่าในฤดูหนาว อาจเนื่องมาจากการใช้คุณภาพมีการขาดปะทานที่ไม่เพียงพอทำให้ผลผลิตน้อยกว่าใบหม่อน

ผลผลิตของ ใบหม่อนหันธ์บุรีรัมย์ 60 ผลผลิตของใบหม่อนในหันธ์บุรีรัมย์ 60 พบว่าผลผลิตใบหม่อนในฤดูหนาวจะมีแนวโน้มให้ผลผลิตสูงกว่าในฤดูหนาว ซึ่งอาจเป็นผลจากผลกระทบจากอัตราหันธ์บุรีรัมย์ 60 มากกว่าแหล่งอื่นที่ใส่ปูข gemeister T4 และ T5 ซึ่งในฤดูฝนจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าฤดูหนาวเล็กน้อย ซึ่งอาจเป็น因为หม่อนหันธ์บุรีรัมย์ 60 จะชอบน้ำและน้ำท่าให้ใบหม่อนบุรีรัมย์ 60 มีน้ำหนักสูงกว่าฤดูหนาว

ส่วนใบหน่อนที่ใส่กฎารบุญกมีสูตร T4 จะมีแนวโน้มให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนอนใบหน่อนสูงที่สุดทั้งในดูดฟันและหน้า รวมถึงพื้นที่บุรีรัตน์ 51 ลักษณะ

ผลจากการเลี้ยงไหมตัวใบหน่อนทั้งสองพันธุ์จะให้ผลไม่ก่อข้อความกันในระหว่างดูดฟันและดูดหน้า ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการแผลส้อนในช่วงระหว่างการเลี้ยงไหม

จากการผลการเลี้ยงไหมในดูดฟันมักจะ ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักไหมไทยสูงผสมสูงกว่าในดูดหน้า ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า ในช่วงดูดฟันใบหนอนมีปริมาณน้ำที่สูงกว่าในดูดหน้า

จากการศึกษาที่ทำการทดลองมาพบว่า น้ำหนักหนอนไหมไม่สามารถยืนยันได้ว่าหนอนไหมที่มีน้ำหนักค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ใช้ว่าจะทำให้น้ำหนักกรังสุด, น้ำหนักเปลือกรัง และเปลอร์เซ็นต์เปลือกรัง สูงตามได้ด้วย

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปั๊ยกเคนที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของใบหน่อนสำหรับไหมวัยอ่อนแบบแบ่งช้า และผลต่อการเลี้ยงไหมไทยลูกผสมวัยอ่อน และผลกระทบต่อการเลี้ยงไหมวัยแก่ในฤดูหนาวว่า

ผลผลิตของใบหน่อนสำหรับไหมวัยอ่อนแบบแบ่งช้าปรากฏว่าหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเคนีสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักใบสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.167 กิโลกรัมต่อต้น ส่วนหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเคนีสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักใบต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.037 กิโลกรัมต่อต้น

ผลต่อการเลี้ยงไหมไทยลูกผสมวัยอ่อนพบว่าหนักหนอนวัยที่ 3 ที่เลี้ยงด้วยใบหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเคนีสูตร T3 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.442 กรัม ส่วนหนอนไหมที่เลี้ยงด้วยใบหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเคนีสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.283 กรัม

ผลกระทบต่อการเลี้ยงไหมวัยแก่พบว่าหนักหนอนวัยที่ 5 ที่เลี้ยงด้วยใบหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเ肯ีสูตร T2 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.255 กรัม และหนอนไหมที่เลี้ยงด้วยใบหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเคนีสูตร T5 จะให้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.060 กรัม

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปั๊ยกเคนที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของใบหน่อนสำหรับไหมวัยอ่อนแบบแบ่งช้า และผลต่อการเลี้ยงไหมไทยลูกผสมวัยอ่อน และผลกระทบต่อการเลี้ยงไหมวัยแก่ในฤดูหนาวว่า

ผลผลิตของ ใบหน่อนสำหรับไหมวัยอ่อนแบบแบ่งช้าปรากฏว่าหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเคนีสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักใบสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.165 กิโลกรัมต่อต้น ส่วนหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเคนีสูตร T1 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักใบต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.090 กิโลกรัมต่อต้น

ผลต่อการเลี้ยงไหมไทยลูกผสมวัยอ่อนพบว่าหนักหนอนวัยที่ 3 ที่เลี้ยงด้วยใบหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเคนีสูตร T3 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.011 กรัม ส่วนหนอนไหมที่เลี้ยงด้วยใบหน่อนที่ใส่ปั๊ยกเคนีสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.814 กรัม

ผลกระบวนการต่อการเลี้ยงไก่หนักแก่พบร่วมน้ำหนักหนอนวัยที่ 5 ที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T2 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.101 กรัม และหนอนไก่ใหม่ที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T5 จะให้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.692 กรัม

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปูขุ่นคemeที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของใบหม่อนสำหรับไก่หนักแก่ และผลต่อการเลี้ยงไก่หนอกผูกผนวัยแท้ ในอัตราฟันหนา

ผลผลิตของ ใบหม่อนสำหรับไก่หนักแก่ปราภูว่าหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักในสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.207 กิโลกรัมต่อตัน ส่วนหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T1 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักในต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.403 กิโลกรัมต่อตัน

ผลต่อการเลี้ยง ไก่หนอกผูกผนวัยแก่พบร่วมน้ำหนักหนอนวัยที่ 5 ที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.070 กรัม และหนอนไก่ใหม่ที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.060 กรัม

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปูขุ่นคemeที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของใบหม่อนสำหรับไก่หนักแก่ และผลต่อการเลี้ยงไก่หนอกผูกผนวัยแท้ ในอัตราฟันขาว

ผลผลิตของ ใบหม่อนสำหรับไก่หนักแก่ปราภูว่าหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักในสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.543 กิโลกรัมต่อตัน ส่วนหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักในต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.310 กิโลกรัมต่อตัน

ผลต่อการเลี้ยง ไก่หนอกผูกผนวัยแก่พบร่วมน้ำหนักหนอนวัยที่ 5 ที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T3 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.330 กรัม และหนอนไก่ใหม่ที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปูขุ่นคemeสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.690 กรัม

การศึกษาเพื่อประเมินภาพอัตราปั๊กเคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของใบหน่อน และผลต่อการเลี้ยงไก่ในไทยลูกผสมด้วยปั๊กเคมีสองอัตรา ในฤดูฝนพบว่า

ผลผลิตของ ใบหน่อนสำารับ ใหม่วัชภ์ปราภูร์ว่าหน่อนที่ใส่ปั๊กเคมีสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักใบสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.207 กิโลกรัมต่อต้น ส่วนหน่อนที่ใส่ปั๊กเคมีสูตร T1 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักใบต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.403 กิโลกรัมต่อต้น

ผลต่อการเลี้ยง ไก่ในไทยลูกผสมวัชภ์อ่อนพบว่าน้ำหนักหนอนวัยที่ 3 ที่เลี้ยงด้วยใบหน่อนที่ใส่ปั๊กเคมีสูตร T3 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.442 กรัม ส่วนหนอนใหม่ที่เลี้ยงด้วยใบหน่อนที่ใส่ปั๊กเคมีสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.283 กรัม

ผลการเลี้ยง ไก่ในไทยลูกผสมด้วยปั๊กเคมีสองอัตราในฤดูฝน

1. เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักหนอนใหม่โดยเดือนที่วัย 5

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนใหม่วัชภ์อ่อนด้วยใบหน่อนที่ใส่สูตรปั๊กเคมี T1 และวัชภ์แก่เลี้ยงหนอนใหม่ด้วยใบหน่อนที่ใส่สูตรปั๊กเคมี T4 จะให้น้ำหนักหนอนใหม่สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.667 กรัม

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนใหม่วัชภ์อ่อนด้วยใบหน่อนที่ใส่สูตรปั๊กเคมี T5 และวัชภ์แก่เลี้ยงหนอนใหม่ด้วยใบหน่อนที่ใส่สูตรปั๊กเคมี T5 จะให้น้ำหนักหนอนใหม่ต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.060 กรัม

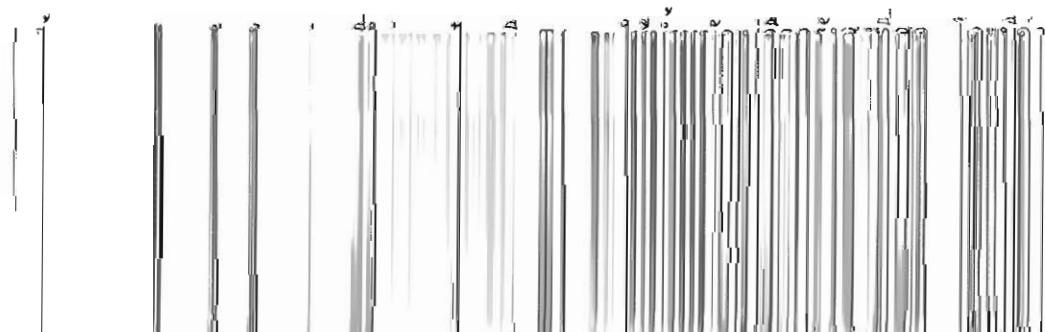
2. เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักรังสต

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนใหม่วัชภ์อ่อนด้วยใบหน่อนที่ใส่สูตรปั๊กเคมี T3 และวัชภ์แก่เลี้ยงหนอนใหม่ด้วยใบหน่อนที่ใส่สูตรปั๊กเคมี T4 จะให้น้ำหนักรังสตสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.052 กรัม

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนใหม่วัชภ์อ่อนด้วยใบหน่อนที่ใส่สูตรปั๊กเคมี T4 และวัชภ์แก่เลี้ยงหนอนใหม่ด้วยใบหน่อนที่ใส่สูตรปั๊กเคมี T5 จะให้น้ำหนักรังสตต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.306 กรัม

3. เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักเปลือยกระ

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนใหม่วัชภ์อ่อนด้วยใบหน่อนที่ใส่สูตรปั๊กเคมี T3 และวัช-

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหนวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T4 และวัชแก่เลี้ยงหนอนไหนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T1 จะให้น้ำหนักเปลือกรังต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.220 กรัม

4. เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์เปลือกรัง

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหนวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T5 และวัชแก่เลี้ยงหนอนไหนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T4 จะให้เปอร์เซ็นต์เปลือกรังสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.750 กรัม

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหนวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T2 และวัชแก่เลี้ยงหนอนไหนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T5 จะให้เปอร์เซ็นต์เปลือกรังต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.318 กรัม

การศึกษาเพื่อประเมินหาอัตราปุ๋ยเคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญ และผลผลิตของใบหม่อน และผลต่อการเลี้ยงไหนไทยลูกผสมด้วยปุ๋ยเคมีสองอัตรา ในฤดูหนาวหนาท่วง

ผลผลิตของ ใบหม่อนสำหรับไหนวัยแก่ปราภูว่าหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักใบสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.543 กิโลกรัมต่อตัน ส่วนหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักใบต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.310 กิโลกรัมต่อตัน

ผลต่อการเลี้ยงไหนไทยลูกผสมวัยอ่อนพบว่า น้ำหนักหม่อนวัยที่ 3 ที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร T3 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.011 กรัม ส่วนหม่อนไหนที่เลี้ยงด้วยใบหม่อนที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.814 กรัม

ผลการเลี้ยงไหนไทยลูกผสมด้วยปุ๋ยเคมีสองอัตราในฤดูหนาว

1. เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักหม่อนไหนโดยเดือนที่รับ 5

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหนวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T2 และวัชแก่เลี้ยงหนอนไหนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T3 จะให้น้ำหนักหม่อนไหนสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.837 กรัม

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหมวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T5 และวัยแก่เลี้ยงหนอนไหมด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T5 จะให้น้ำหนักหนอนไหมต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.692 กรัม

2. เมื่อเปรียบเทียบนำหนักรังstad

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหมวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T3 และวัยแก่เลี้ยงหนอนไหมด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T3 จะให้น้ำหนักรังstadสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.799 กรัม

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหมวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T4 และวัยแก่เลี้ยงหนอนไหมด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T1 จะให้น้ำหนักรังstadต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.673 กรัม

3. เมื่อเปรียบเทียบนำหนักเปลือกรัง

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหมวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T3 และวัยแก่เลี้ยงหนอนไหมด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T3 จะให้น้ำหนักเปลือกรังสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.870 กรัม

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหมวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T1 และวัยแก่เลี้ยงหนอนไหมด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T1 จะให้น้ำหนักเปลือกรังต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.971 กรัม

4. เมื่อเปรียบเทียบเบอร์เช็นต์เปลือกรัง

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหมวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T5 และวัยแก่เลี้ยงหนอนไหมด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T4 จะให้เบอร์เช็นต์เปลือกรังสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.289 กรัม

พบว่า เมื่อเลี้ยงหนอนไหมวัยอ่อนด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T1 และวัยแก่เลี้ยงหนอนไหมด้วยใบหม่อนที่ใส่สูตรปุ๋ยเคมี T1 จะให้เบอร์เช็นต์เปลือกรังต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.225 กรัม

การศึกษาอิทธิพลของอัตราปัจจัยเคมีกิมมอยต่อการ erosivity โดยผลกระทบของหน่วยน้ำที่บุรีรัมย์ 51 และบุรีรัมย์ 60 และผลต่อการเลี้ยงไหમไทรกรดในสภาพดินดังนี้

ผลอิทธิพล ใบหน่วยน้ำที่บุรีรัมย์ 51 สำหรับไหມวัยอ่อนและวัยแก่ ปรากฏว่า หน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักในสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.207 กิโลกรัมต่อตัน ส่วนหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T1 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักในต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.403 กิโลกรัมต่อตัน

ผลต่อการเลี้ยงไหມไทรกรดสามวัยอ่อนพบว่าน้ำหนักหนอนวัยที่ 3 ที่เลี้ยงด้วยใบหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T1 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.395 กรัม ส่วนหนอนไหມที่เลี้ยงด้วยใบหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T2 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.206 กรัม

ผลกระทบต่อการเลี้ยงไหມวัยแก่พบว่าน้ำหนักหนอนวัยที่ 5 ที่เลี้ยงด้วยใบหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T2 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.109 กรัม และหนอนไหມที่เลี้ยงด้วยใบหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T5 จะให้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.486 กรัม

ผลอิทธิพล ใบหน่วยน้ำที่บุรีรัมย์ 60 สำหรับไหມวัยอ่อนและวัยแก่ ปรากฏว่า หน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักในสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.430 กิโลกรัมต่อตัน ส่วนหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักในต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.303 กิโลกรัมต่อตัน

ผลต่อการเลี้ยงไหມไทรกรดสามวัยอ่อนพบว่าน้ำหนักหนอนวัยที่ 3 ที่เลี้ยงด้วยใบหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T1 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.426 กรัม ส่วนหนอนไหມที่เลี้ยงด้วยใบหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.202 กรัม

ผลกระทบต่อการเลี้ยงไหມวัยแก่พบว่าน้ำหนักหนอนวัยที่ 5 ที่เลี้ยงด้วยใบหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T1 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.069 กรัม และหนอนไหມที่เลี้ยงด้วยใบหน่วยน้ำที่ใส่ปู๊กเคมีสูตร T5 จะให้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.283 กรัม

การศึกษาอิทธิพลของอัตราปัจจัยเคมีที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของหม่อนพันธุ์บูรัณย์ 51 และบูรัณย์ 60 และผลต่อการเลี้ยงไก่ไข่ไทยลูกผสมในสภาพห้องสันกรายในฤดูหนาว

ผลผลิตของ ไบหม่อนพันธุ์บูรัณย์ 51 สำหรับไข่ไก่วัยอ่อนและวัยแก่ประมาณว่า หม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักไข่สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.543 กิโลกรัมต่อตัน ส่วนหม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักไข่ต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.310 กิโลกรัมต่อตัน

ผลต่อการเลี้ยง ไข่ไก่ลูกผสมวัยอ่อนพบว่า น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 ที่เลี้ยงด้วยไข่หม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T3 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.053 กรัม ส่วนหนอนไข่ที่เลี้ยงด้วยไข่ไบหม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.575 กรัม

ผลกระทบต่อการเลี้ยง ไข่ไก่ลูกผสมวัยอ่อนพบว่า น้ำหนักหนอนวัยที่ 5 ที่เลี้ยงด้วยไข่หม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T3 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.642 กรัม และหนอนไข่ที่เลี้ยงด้วยไข่ไบหม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T5 จะให้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.903 กรัม

ผลผลิตของ ไบหม่อนพันธุ์บูรัณย์ 60 สำหรับไข่ไก่วัยอ่อนและวัยแก่ประมาณว่า หม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T4 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักไข่สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.700 กิโลกรัมต่อตัน ส่วนหม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักไข่ต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.467 กิโลกรัมต่อตัน

ผลต่อการเลี้ยง ไข่ไก่ลูกผสมวัยอ่อนพบว่า น้ำหนักหนอนวัยที่ 3 ที่เลี้ยงด้วยไข่หม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T2 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.949 กรัม ส่วนหนอนไข่ที่เลี้ยงด้วยไข่ไบหม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T5 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.522 กรัม

ผลกระทบต่อการเลี้ยง ไข่ไก่ลูกผสมวัยอ่อนพบว่า น้ำหนักหนอนวัยที่ 5 ที่เลี้ยงด้วยไข่หม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T2 ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.678 กรัม และหนอนไข่ที่เลี้ยงด้วยไข่ไบหม่อนที่ใส่ปูบ Kemiseurat T5 จะให้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.169 กรัม

ເອກສາຮ້ອງອີງ

ກຽມກສິກຮມ. ກອງດັນຄວາແລະທດລອງ ສຕານີສ່າງເສດຖາກເສື່ອງໄໝໜຂອນແກ່ນ. 2511. ກາຣອບຮມ
ກາຣປ່າຍກໍາມ່ອນແລະເລື່ອງໄໝໜ. ພຣະນະໂຮງໝີໝົວທ້ອງຄືນ ກຽມກປົກຄອງ
ກັ້ງຢູ່ຊີ້ ເກມສວສດີ, ພຣທີພົມ ເພື່ອມນີ້, ພິນັບ ຫ້ອງທອງແຈງ, ຮີຣະ ຈາມປະສິກທີ, ເສດວິ
ວົງສີຄໍາຈັນທີ. 2527. ກາຣສຶກໝາທີພລຂອງລັກໝະທາງກາບກາພຂອງໃນໜ່ອນທີ່ມີຜົດຕ່ອກ
ເລື່ອງໄໝໜວັບອ່ອນ. ລາຍງານພລກາກສຶກຄວາວິຊີປະຈຳປີ. ກຸ່ມວິຊີໝ່ອນ ສຕາບັນວິຊີໝ່ອນ
ໄໝໜ. ກຽມກາພາ. ແນ້າ 75-88

ກັ້ງຢູ່ຊີ້ ເກມສວສດີ, ພຣທີພົມ ເພື່ອມນີ້, ພິນັບ ຫ້ອງທອງແຈງ, ຮີຣະ ຈາມປະສິກທີ, ເສດວິ
ວົງສີຄໍາຈັນທີ. 2527. ກາຣສຶກໝາທີພລຂອງລັກໝະທາງກາບກາພຂອງໃນ
ໜ່ອນທີ່ມີຜົດຕ່ອກເລື່ອງໄໝໜວັບແກ່. ລາຍງານພລກາກສຶກຄວາວິຊີປະຈຳປີ.
ກຸ່ມວິຊີໝ່ອນ ສຕາບັນວິຊີໝ່ອນໄໝໜ. ກຽມກາພາ. ແນ້າ 75-88

ຂບັນ ສູວຮຣມ. 2535. ກາຣທ່າແປລັງໝ່ອນສໍາຫຼັກກາຣເລື່ອງໄໝໜວັບອ່ອນແບນແປດັ່ງນີ້.

ເຄຫກາກເກຍຕຣ 16 (2) :: 134-138.

ຂບັນ ສູວຮຣມ, ເນື່ອງພນີ້ ສິນຊັບຄຣີ, ພິທັກໝໍພງສີ ປຶ້ມປາວິນແລະຈໍາລອງ ນັ່ວບຈັນທີກ.
2537. ກາຣພັນເທກນີກກາຣປ່າຍກໍາມ່ອນແລະເລື່ອງໄໝໜສໍາຫຼັກໄໝໜວັບອ່ອນ.

ສຕາບັນວິຊີແລະພັນນາມເໜ່ງມາວິທາລັບເກຍຕຣຄາສຕົຮ໌ ມາວິທາລັບເກຍຕຣຄາສຕົຮ໌
ວິທາເຫຼົກກໍາແຫງແສນ ນຄຣປຽນ.

ໄຊບຍກ໌ ລໍ່ເຮັດວຽກ, ສມພນຍໍ ໄກຣພານ, ສີທີ່ມີຮັກກີ, ອຸ່ນຈົດ ແລະສູຮຄັດຄືສູກະ. 2533.
ກໍາແນະນຳກາຣປ່າຍກໍາມ່ອນແລະເລື່ອງໄໝໜຂອງສຕານີທດລອງໄໝໜຂອນແກ່ນ
ສຕາບັນວິຊີໝ່ອນໄໝໜ. ກຽມວິຊາກາຣເກຍຕຣ ກະທຽວງານຕຣແລະສະກງຽນ.

31 ແນ້າ

ໄຊບາ ຖື່ນສູງເນີນ. 2532. ກາຣປ່າຍກໍາມ່ອນເລື່ອງໄໝໜແພ່ນໃໝ່. ກຽມເກຍຕຣກຣມ ປາກເກົ່າ
ນນທບວຣີ. 63 ແນ້າ

ຮີຣະ ຈາມປະສິກທີ, ສມໄພທີ ຊັກຮັບພື້ນຖານ. 2522. ກາຣທດລອງກາຣເລື່ອງໄໝໜແຍ້ນໃຫ້ຕ່າງໆ
ຂອງກົງ. ລາຍງານພລກາກສຶກຄວາວິຊີປີ 2522. ກອງກາຣໄໝໜ ກຽມວິຊາກາຣເກຍຕຣ. ແນ້າ 10.

ເຈີບສັກດີ ອຣີຂະ, ສຸວິທ່ຍ໌ ອິນທຽວລົມນີ້ງູລ, ສັນຖທີ່ ເຄລືອນໄຮສາງ ແລະ ພິນັບ ທ້ອງທອງແດງ.

2529. ກາຮປ່ຽບປ່ຽງພັນຫຼຸມອ່ອນເພື່ອເພີ່ມພລພລິຕແລະຄຸນກາພໃນໜ່ອນຫຼຸດທີ່ 2 ຮັດ

ເລື້ອກຄໍ້ງທີ່ 1 ຮາບງານພລກາຮກັນກວ້າວິຊັບ 2529. ສຕາບັນວິຊ້ໜ່ອນໄໝມ ກຣມວິຊາ ກາຮເກມທຣ ມັນ 31-33.

ເຈີບສັກດີ ອຣີຂະ, ສຸວິທ່ຍ໌ ອິນທຽວລົມນີ້ງູລ, ສັນຖທີ່ ເຄລືອນໄຮສາງ ແລະ ພິນັບ ທ້ອງທອງແດງ.

2529. ກາຮເປົ້າບໍບ່ານເທິບພລພລິຕໃນໜ່ອນພັນຫຼຸດສູກຜສນ. ຮາບງານພລກາຮກັນກວ້າວິຊັບ

2529. ສຕາບັນວິຊ້ໜ່ອນໄໝມ ກຣມວິຊາ ກາຮເກມທຣ ມັນ 41-43.

ປະທິປີ ມີສີລີປີ, ໄປລິນ ເໜລີ ກອງກາ, ບຸນູນາ ພາການ, ພຣັກ ຊະບາ ແລະ ໄຮບຍົກ

ສໍາຮາງຢູ່ລື່ມ. 2529. ກາຮວິເຄຣະໜີ້ຄູນກ່າທາງອາຫາຮອງໃນໜ່ອນພັນຫຼຸດຕ່າງໆ ໃນ ຮາບງານພລກາຮກັນກວ້າປະຈຳປີ ສຕາບັນວິຊ້ໜ່ອນໄໝມ ກຣມວິຊາກາຮເກມທຣ ກຽງເທເພ

ພັນຍໍ ທ້ອງທອງແດງ, ຄຳໄພ ສິນພັ້ນນານນທ໌ ແລະ ຈາກຸກ ດນ ນກຣ. 2530 ກາຮເປົ້າບໍບ່ານເທິບພລພລິຕ ໜ່ອນສາຍພັນຫຼຸດແກ້ວໜນບທ. ໃນ ຮາບງານພລກາຮກັນກວ້າວິຊັບ ສຕາບັນວິຊ້ໜ່ອນໄໝມ. ກຣມ ວິຊາກາຮເກມທຣ, ກຽງເທເພ.

ນະາກ ເສວຕານນທ໌, ວາງຄອນ ໂພນເສົາ ແລະ ນິກ ອຸນະບວງສ. 2534. ອິກຫີພລພອງ ອັດຮາປູບທີ່ມີ ຕ່ອກາຮເວົ້າຢູ່ເຕີບໂຕແລະພລພລິຕ່ມ່ອນພັນຫຼຸດນຶ່ອຂະແລະພັນຫຼຸນກຣາຊສິມາ 60. ໃນ ຮາບງານພລ ຈານວິຊາກາຮ່ມ່ອນໄໝມ. ກຣມວິຊາກາຮເກມທຣ, ກຽງເທເພ

ວຽກ ຈານປະສົບທີ່, ວິເຊີ້ນ ຂວ້ວມູອ່ອນ. 2522. ກາຮສຶກຂາປະສົບທີ່ກາເຂົ້າຂອງທ່ອລວດ ຈ່ອ ພລາສຕິກ ຈ່ອກກ ແລະ ຈ່ອໜູ ນດ່ອກ ອຸກ ພາກຮັງໄໝນ. ຮາບງານພລກາຮກັນກວ້າວິຊັບປີ 2522. ກອງກາຮ່ໄໝມ ກຣມວິຊາກາຮເກມທຣ. ມັນ 45.

ສມ ໂພນ ອັດຮາປູບທີ່. 2539 ກາຮພັ້ນນານ່ອນໄໝມໃນປະເທດໄກທ. ສຕາບັນວິຊ້ໜ່ອນໄໝມ ກຣມ ວິຊາກາຮເກມທຣ ກະທຽວເກມທຣແລະສທກຣນ. 179 ມັນ.

ສມ ສົກ ກັນຕຽດນາງູລ, ຂັບຄົງຍໍ ມັນພົງຍໍ, ກາບງາ ຕັ້ງນັ້ນ, ສມບະກ ດ້ານຢູນທດ, ຈໍາລອງ

ໜ່ວຍບັນຫຼຸດທີ່ກ ແລະ ວິໄວຕົນ ສູງຂົງວິວສ. 2534. ອຸນກ່າອາຫາຮອງໃນໜ່ອນຕ່ອກາຮເວົ້າຢູ່ເຕີບໂຕຂອງໜົນໄໝນວິຂ່ອງອຸນແລະພລກະທຍ່ມ່ວນກ່າວເຮົ່າງໄໝນວິຂ່ອງແກ່. ຮາບງານພລ ກາຮວິຊັບປະຈຳປີ. ສຕາບັນວິຊ້ແລະພັ້ນນານ ນາວວິທາລັບເກມທຣຄາສມຣ, ກຽງເທເພ ອຣ ອູໄຣ. 2513. ອຸນມີກາຮເລື້ອງໄໝນແລະປຸງກ່ອນໄໝນ. ແພຣວິທາ ວັງນູຮພາ ພຣະນກຣ.

- Baily, L.H. 1971. Manual of Cultivated Plants. New York : The Macmillan Company.
- Barton, J.G. 1966. Pictorial Encyclopedia of Plants and Flowers. London : Paul Hamlyn.
- Food and Agriculture Organization of the United Nations, Agricultural Service Division. 1976. Mulberry cultivation, Manual on Sericulture. Agricultural Service Bull. 1(15):150.
- "FAO" Agriculture Services Bulletin. 1990. Sericulture Training Manual. Food and Agriculture Organization of the United Nation, Rome. pp.115.
- Hutchison, J. 1973. The Familiar of Flowering Plants. Third Edition London : Oxford at the Charendon Press.
- Ito, T. and K. Masatoshi. 1978. Rearing of the silkworm, pp. 8.-100.In Y. Tazima (ed.). The silkworm, Important Laboratory Tool. Kodansha Ltd, Todyo, Japan
- Lawrence, George H.M. 1951. Taxonomy of Vascular Plants. New York : The Macmillan company
- Metealfe, C.R. and L. Chalk. 1950. Anatomy of Dicotyledons. Vol. II London : Oxford at the charendon press.
- Omura, S. 1980. silkworm Rearing Technics in the Tropics. rev. ed., JICA. Tokyo. 316 p.
- Oya, Akira. 1965. Research on the character of Mulberry Varieties (mimeographed)
- Porter, C.L. 1967. Taxonomy of Flowering Plant. San Francisco : W.H. Freeman and Company.
- Sengupta, K., D. Ray, B.D. Singh and S. Krishnasawami. 1972. Study on the effect of hight dose nitrogen fertilization of soil on the yield, chemical composition and nutritive value of mulberry leaf as evaluated from rearing results. Indian. Seric. 11(1): 28-32.

- Sawan, K. 1992. Effects of leaves Nutrient contents in Different Mulberry varieties on silkworm. *Bombyx mori L.* MSS. Thesis, Kasetsart University, Bangkok, 122 p.
- Tiengvong, Y. 1966. Morphological and cytological studies in some white mulberry cultivars. M.S. Thesis, Kasetsart University, Bangkok. 96 p.
- Wyman, Donald. 1971. Wyman's Gardening Encyclopedia. New York : The Macmillan company.
- Yasuda, Yoshikara. 1969. Introduction to Silkworm Rearing. Tokyo : The Japan Silk Association.
- Yataro, T. 1964. The Generic of the Silworm. Academic Press, Japan. 253 p.
- YoKoyama, T. 1962. Synthesized science of Sericulture. The Central Silk Board. Publ. Bombay. 398 p.